

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 86 / IV legislatura / Tercer període

Dimecres, 24 de febrer de 1993

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMU- LACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

— Llei de l'himne nacional de Catalunya, aprovada pel Ple del Parlament el dia 17 de febrer de 1993 (DSPC-P, 41).

5199

— Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, aprovada pel Ple del Parlament el dia 17 de febrer de 1993 (DSPC-P, 41).

5200

— Llei de l'Estatut del consumidor, aprovada pel Ple del Parlament el dia 17 de febrer de 1993 (DSPC-P, 41).

5204

1.20. Interpel·lacions

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre el càncer (Reg. 4941). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'assistència psiquiàtrica (Reg. 5048). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre el finançament dels municipis de Catalunya (Reg. 5689). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de formació professional ocupacional (Reg. 5900). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política universitària (Reg. 5999). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la reforma dels ensenyaments obligatoris (Reg. 6584). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la cohesió social (Reg. 6638). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la reestructuració del sector cooperatiu agrari a Catalunya (Regs. 7233 i 7566). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre el millorament del sistema de finançament a Catalunya (Reg. 7503). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política regional europea (Reg. 7518). Substanciació (DSPC-P, 42).

5213

2. TRAMITACIONS CLOSES PER RE- BUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏ- MENT

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

2.01.02. Proposicions de llei

— Proposició de llei de competències per a l'aprovació dels plans urbanístics (Reg. 269).

Tràmit de presa en consideració (DSPC-P, 41).

5214

SUMARI (2)

— Proposició de llei sobre incompatibilitats dels alts càrrecs del Govern de la Generalitat (Reg. 4435). Tràmit de presa en consideració (DSPC-P, 41).

5214

— Proposició de llei sobre la creació d'un registre d'interessos dels alts càrrecs del Govern de la Generalitat (Reg. 4436). Retirada de la Proposició (DSPC-P, 41).

5215

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei

— Projecte de llei del sistema bibliotecari de Catalunya (Reg. 1125). Dictamen de la Comis-

sió de Política Cultural. Esmenes reservades per a defensar en el Ple.

5216

3.10. Projectes i propostes de resolució

3.10.40. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

— Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei orgànica 5/1984, del 25 de maig, de compareixença davant les comissions d'investigació del Congrés i del Senat o d'ambdues cambres (Reg. 6179). Tràmit de presa en consideració (DSPC-P, 41).

5230

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

Aquesta publicació és impresa en paper 100% reciclat, en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

- 1. **TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ**
- 1.01. **Lleis i altres normes**
- 1.01.01. **Lleis**

LLEI DE L'HIMNE NACIONAL DE CATALUNYA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 17 DE FEBRER DE 1993
(DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de febrer de 1993, a proposta de la Mesa i de la Junta de Portaveus, ha acordat de tramitar en lectura única el Projecte de Llei sobre l'himne nacional de Catalunya.

Tot seguit, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 118.2 del Reglament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE L'HIMNE NACIONAL DE CATALUNYA

Preàmbul

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, en el seu article 4, que «la bandera de Catalunya és la tradicional de quatre barres vermelles en fons groc», però no especifica quin és l'himne de Catalunya. Si sempre s'ha considerat, arreu del món, que la bandera i l'himne són els símbols més representatius d'un poble, sembla lògic i convenient d'atorgar a tots dos símbols un reconeixement legal específic.

No hi ha cap mena de dubte, per raons històriques, polítiques i populars, que l'himne de Catalunya és *Els segadors*. Justament l'any 1992 se celebra el centenari de l'aparició impresa, per primera vegada, de la versió musical d'*Els segadors*, en l'edició de l'antològic i importantíssim volum *Cançons Populares Catalanas / recollidas y armonisadas per Francisco Alió* (1892). A aquesta versió va ser aplicat, l'any 1899, el text d'Emili Guanyavents –que conservava la tornada d'Ernest Moliné–, guanyador del concurs organitzat a tal fi per la revista *La Nació Catalana*.

D'aleshores ençà, i en el transcurs d'un centenar d'anys, *Els segadors* ha viscut una intricada història, fins a imposar-se d'una manera multitudinària i invencible com a himne de Catalunya. I en l'etapa més recent de la nostra història, des del moment mateix del restabliment de la Generalitat, s'ha generalitzat en la societat catalana l'ús d'*Els segadors* com a himne oficial. Tant les institucions públiques i privades com el poble en general li han conferit aquest caràcter d'una manera indiscutida. Finalment, circumstàncies excepcionals de gran projecció exterior, com és el cas recent dels Jocs Olímpics de Barcelona, han consagrat l'ús d'aquesta cançó com a himne oficial de Catalunya, de manera que també de fora estant és percebut per tothom amb aquest caràcter.

És hora, doncs, de formalitzar per mitjà d'una llei del Parlament la condició d'*Els segadors* com a himne oficial de Catalunya.

Per això, el poble de Catalunya estableix, per la potestat del seu Parlament, aquesta Llei.

Article únic

L'himne nacional de Catalunya és la cançó popular *Els segadors* –elaborada a partir d'una melodia tradicional i d'un romanç anònim del segle XVII–, segons la transcripció musical de Francesc Alió, del 1892, i el text d'Emili Guanyavents, del 1899, en la versió que figura en l'annex.

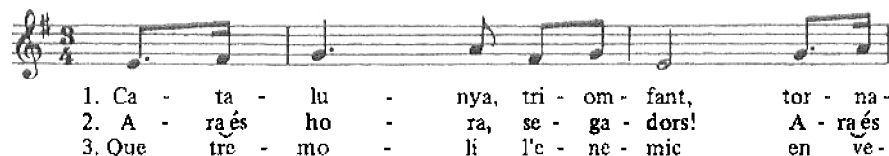
Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANNEX

ELS SEGADORS

HIMNE NACIONAL DE CATALUNYA

Solemne

Catalunya, triomfant,
 tornarà a ser rica i plena!
 Endarrera aquesta gent
 tan ufana i tan superba!

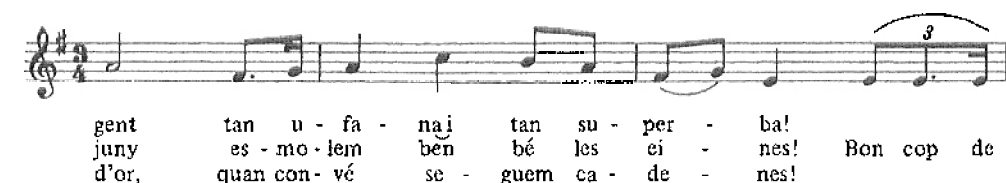
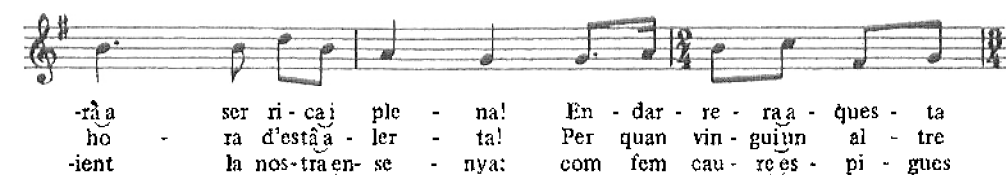
Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Ara és hora, segadors!
 Ara és hora d'estar alerta!
 Per quan vingui un altre juny
 esmolem ben bé les eines!

(tornada)

Que tremoli l'enemic
 en veient la nostra ensenya:
 com fem caure espigues d'or,
 quan convé seguem cadenes!

(tornada)

Palau del Parlament, 17 de febrer de 1993

El secretari segon
 Xavier Guitart i Domènech

El president del Parlament
 Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE FOMENT I PROTECCIÓ DE LA CULTURA POPULAR I TRADICIONAL

I DE L'ASSOCIACIONISME CULTURAL

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 17 DE FEBRER DE 1993
 (DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de febrer de 1993, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE FOMENT I PROTECCIÓ

DE LA CULTURA POPULAR

I TRADICIONAL I DE

L'ASSOCIACIONISME CULTURAL

La societat civil, que crea, organitza i transmet cultura, ha d'ésser objecte d'una atenció especial, ja que, gràcies al seu esforç i a les seves iniciatives, no només es conserva un patrimoni de gran importància, sinó que s'impulsa una manera de concebre la cultura com a element de participació i de decisió summament enriquidor per als ciutadans.

La vida associativa, entesa com a voluntat dels ciutadans de crear i transmetre lliurement uns valors i uns símbols que neixen tant de les arrels com de les experiències pròpies

—individuals i collectives—, transformadores de les formes de vida, és una de les característiques més significatives de l'activitat cultural de Catalunya.

La cultura tradicional i popular, com a conjunt de les manifestacions, els coneixements, les activitats i les creences passats i presents de la memòria col·lectiva, és el punt de referència a partir del qual les iniciatives de la societat s'emmarquen en un context configurador de Catalunya amb una identitat nacional pròpia arrelada en una pluralitat de formes d'expressió popular i, alhora, en una ferma voluntat de projectar-se cap al futur.

Durant llargs períodes de la història de Catalunya, l'actuació de la societat civil ha estat marcada per la necessitat de supervivència com a nació, amb uns trets culturals propis. Aquesta necessitat ha servit d'estímul per a la creació i el desenvolupament d'entitats que han hagut de donar en cada moment una resposta solidària a les inquietuds de la societat catalana. La importància que les entitats culturals han tingut històricament atorga al món associatiu una dimensió de gran importància en l'actual espai cultural català.

El moviment associatiu de caràcter cultural està vivint un moment de transformació i de recerca de nous camins que, sense perdre de vista les seves arrels, li permetin de mantenir la vigència social que sempre havia tingut. La dinàmica dels temps ha fet que l'associacionisme hagi passat d'una situació en la qual havia de fer una tasca de suplència d'aquells serveis que no prestaven les institucions públiques a una altra que s'ha de basar en la col·laboració, coordinació i complementarietat amb l'acció de les institucions públiques democràtiques.

Tal com correspon a unes institucions de govern representatives d'una societat oberta, plural i democràtica com és la catalana, l'administració no ha d'entrar en competència ni ha de pretendre substituir les entitats nascudes de la societat civil, sinó que:

- ha de reconèixer el caràcter i la voluntat de servei públic que caracteritza la majoria d'aquestes entitats;
- ha de donar suport i facilitats per al desenvolupament de la vida associativa.

En conseqüència, les administracions públiques han d'ajustar-se a uns criteris metòdics i racionals d'aplicació d'uns recursos públics que han d'afavorir el desenvolupament cultural i han de contribuir d'una manera significativa a preparar les condicions que facilitin la potenciació de les energies creatives que hi ha en el si de la societat.

La coordinació entre les associacions que treballen en els diferents àmbits de la cultura ha cristallitzat en els darrers anys en la creació de coordinadores i federacions. L'administració, a més de continuar promovent i donant suport a aquestes plataformes representatives de la col·lectivitat, ha de considerar-les els interlocutors idonis per a establir amb cada sector la política de suport més adequada.

Des d'aquesta perspectiva del reconeixement de la importància cabdal de l'associacionisme cultural a Catalunya i, en general, de l'acció de la societat civil organitzada en entitats amb voluntat de servei públic, el capítol preliminar d'aques-

ta Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural defineix com a objectius bàsics del text la potenciació de la cultura tradicional i popular, la dinamització de l'associacionisme cultural i la protecció dels seus béns patrimonials.

La Llei s'adreça principalment a:

— els diferents àmbits de la cultura tradicional catalana, com la música, el teatre *amateur*, el cinema *amateur*, la dansa, el folklore i les festes d'arrel tradicional;

— les entitats populars de cultura;

— les entitats que promouen l'estudi, la difusió i la conservació del patrimoni etnològic.

El capítol I se centra en la protecció i la difusió de la cultura popular i tradicional, marca el camp d'actuació i les competències de les administracions públiques, estableix la presència de la cultura popular i tradicional en el sistema educatiu i defineix el patrimoni etnològic de Catalunya, les festes d'interès nacional i el paper dels museus i els arxius històrics comarcals i locals.

El capítol II desenvolupa el concepte de dinamització socio-cultural, alhora que defineix les responsabilitats en aquest àmbit dels ens locals i les funcions de la Generalitat.

El capítol III, dedicat a l'associacionisme cultural, estableix la figura declarada «d'interès cultural» i crea el fons de foment de l'associacionisme cultural.

El capítol IV crea el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, organisme sense personalitat jurídica pròpia, adscrit al Departament de Cultura, i el Consell de la Cultura Popular i Tradicional, com a màxim òrgan consultiu del Departament de Cultura en les matèries que són objecte d'aquesta Llei.

Capítol preliminar

Objecte de la Llei

Article 1. Objecte

Aquesta Llei té per objecte:

- a) La recuperació, l'inventari, la protecció, la difusió i el foment de la cultura popular i tradicional catalana.
- b) El suport i l'impuls a la dinamització cultural.
- c) El desenvolupament de l'associacionisme cultural.
- d) La creació dels òrgans superiors executius i consultius del Departament de Cultura en les matèries a què es refereixen les lletres anteriors.

Capítol I

Protecció i difusió de la cultura popular i tradicional

Article 2. Concepte de cultura popular i tradicional

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per *cultura popular i tradicional* el conjunt de les manifestacions de la memòria

i de la vida collectives de Catalunya, tant passades com presents.

2. La cultura popular i tradicional inclou tot el que fa referència al conjunt de manifestacions culturals, tant materials com immaterials, com són les festes i els costums, la música i els instruments, els balls i les representacions, les tradicions festives, les creacions literàries, les tècniques i els oficis i totes les altres manifestacions que tenen caràcter popular i tradicional, i també les activitats tendents a difondre-les arreu del territori i a tots els ciutadans.

Article 3. Actuacions de foment de les administracions públiques

Les administracions públiques de Catalunya han de fomentar la cultura popular i tradicional catalana en llur àmbit territorial. A aquest efecte, les administracions públiques han de:

- a) Fomentar i conservar les manifestacions de la cultura popular i tradicional i donar suport a les entitats que les mantenen i les difonen.
- b) Vetllar per la documentació de les festes i les tradicions ja desaparegudes.
- c) Vetllar pel manteniment de les festes i les celebracions tradicionals.
- d) Documentar, recollir i conservar els materials etnològics, en col·laboració amb els museus i altres entitats.
- e) Impulsar la difusió de la cultura popular i tradicional, d'acord amb la normativa vigent.

Article 4. Ensenyament i difusió

1. El Govern ha d'incloure en els currículums dels diferents nivells, etapes, cicles, graus i modalitats del sistema educatiu el coneixement de la cultura tradicional pròpia de cada població i general de Catalunya, i ha de propiciar la participació activa dels alumnes.

2. Les universitats, els museus, els arxius i les biblioteques han de contribuir, en la mesura en què els correspon, a l'estudi, la conservació i la difusió de la cultura popular i tradicional. Els museus comarcals i locals, especialment, han de conservar i difondre els elements representatius de la identitat cultural de la comarca o el municipi i de llurs manifestacions tradicionals en els àmbits cultural, social i econòmic, d'acord amb la legislació aplicable.

3. El Govern ha de fomentar i potenciar la dinamització turística de la cultura popular i tradicional i ha de garantir-ne la projecció exterior.

4. Els mitjans de comunicació gestionats per les administracions públiques de Catalunya han de contribuir a la difusió de la cultura popular i tradicional.

Article 5. Patrimoni etnològic

1. Constitueixen el patrimoni etnològic de Catalunya:

- a) Els immobles i les instal·lacions emprats consuetudinàriament a Catalunya les característiques arquitectòniques dels quals siguin representatives de formes tradicionals.
- b) Els béns mobles que constitueixen una manifestació de les tradicions culturals catalanes o d'activitats socio-econòmiques tradicionals.
- c) Les activitats, els coneixements i els altres elements immaterials que són expressió de tècniques, oficis o formes de vida tradicionals.

2. El Govern ha d'elaborar l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya, en el qual s'han de recollir tots els béns integran d'aquest patrimoni.

3. Per acord del Govern, poden ésser declarats d'interès nacional els béns mobles i immobles d'especial rellevància a què fa referència l'apartat 1. El procediment i els termes de la protecció han d'atenir-se a la legislació sobre patrimoni històric i cultural.

4. Les activitats i els coneixements descrits en l'apartat 1.c) que es mantenen vius en la collectivitat han d'ésser objecte de protecció i foment; els que es troben ja desapareguts han d'ésser objecte d'estudi i documentació i d'eventual recuperació.

5. Els consells comarcals i els ajuntaments han de contribuir, en el marc de llurs competències, a la protecció dels béns d'interès etnològic de llur territori.

Article 6. Festes d'interès nacional

1. Les celebracions de la cultura tradicional catalana d'especial arrelament i rellevància poden ésser declarades festes d'interès nacional. La declaració es fa per acord del Govern, escoltats l'ajuntament i el consell comarcal corresponents, i amb l'informe previ del Consell de la Cultura Popular i Tradicional.

2. El Govern ha de vetllar per la protecció i la promoció adequada de les festes declarades d'interès nacional i per la conservació de llurs elements essencials, sens perjudici de l'evolució natural de cada festa.

3. L'acord de declaració d'una festa d'interès nacional ha de definir les característiques que la componen i els elements que li són propis.

Capítol II

Dinamització socio-cultural

Article 7. Concepte de dinamització socio-cultural

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per *dinamització socio-cultural* el conjunt de les diverses actuacions tendents al foment de les manifestacions culturals i artístiques no professionals, dutes a terme per grups o entitats sense finalitat de lu-

cre per crear i difondre la cultura en tot el territori i a tots els ciutadans i promoure la màxima participació d'aquests.

Article 8. Responsabilitats dels ens locals

Correspon als consells comarcals i als ajuntaments de fomentar la realització d'activitats d'animació i d'integració socio-cultural, donant suport a les iniciatives socials en aquest camp i, si cal, complementant-les.

Article 9. Funcions de la Generalitat

La Generalitat té per funcions, dins l'àmbit de la dinamització socio-cultural:

a) Fomentar la dinamització socio-cultural i donar suport als consells comarcals, els ajuntaments i les entitats privades sense finalitat de lucre per a la realització d'activitats en aquest camp.

b) Promoure la formació dels responsables de la gestió cultural en l'àmbit de la dinamització socio-cultural.

c) Impulsar la realització d'activitats culturals no professionals.

Capítol III Associacions culturals

Article 10. Coordinació de les associacions culturals

La Generalitat ha de promoure la comunicació i la interrelació de les associacions culturals i la coordinació o la federació de les que actuen en un mateix sector.

Article 11. Associacions d'interès cultural

1. Poden ésser declarades d'interès cultural les associacions legalment constituïdes que exerceixen principalment llurs funcions a Catalunya i tenen com a finalitat primordial la realització d'activitats incloses dins l'àmbit d'aquesta Llei o que duen a terme activitats culturals especialment rellevants, sempre que:

a) Llurs càrrecs directius i de representació no siguin retribuïts.

b) Tinguin una antiguitat mínima de cinc anys.

c) Acreditin una activitat continuada.

d) Acreditin una implantació substancial en l'àmbit territorial o en el sector cultural en què desenvolupen llur activitat.

e) Realitzin habitualment activitats culturals en benefici de tercers.

2. La declaració d'interès cultural d'una associació es fa per acord del Govern, amb l'informe previ del Consell de la Cultura Popular i Tradicional, i comporta els drets següents:

a) Que l'Administració de la Generalitat insti l'administració competent a declarar l'associació d'utilitat pública.

b) Que l'associació pugui rebre els ajuts i gaudir dels avantatges que les disposicions vigents reservin a les entitats d'interès cultural.

3. Les entitats locals, en virtut de llur autonomia tributària i en el marc de la legislació vigent, poden acordar de concedir a les associacions d'interès cultural beneficis fiscals en els impostos i les taxes de caràcter local.

4. El règim establert en aquest article és també aplicador a les fundacions privades de caràcter cultural que duguin a terme activitats rellevants per a la consecució de l'objecte d'aquesta Llei.

Article 12. Fons de foment de l'associacionisme cultural

1. Es crea el fons de foment de l'associacionisme cultural, amb la finalitat d'incentivar el desenvolupament de la vida associativa i contribuir a finançar els serveis de formació, assessorament i suport a les associacions culturals.

2. El fons de foment de l'associacionisme cultural ha de tenir cada any una consignació específica en els pressupostos de la Generalitat.

Capítol IV Òrgans administratius

Article 13. Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana

1. Per contribuir als objectius d'aquesta Llei, es crea el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, que té per finalitat de promoure la recerca i l'estudi sobre la cultura popular i tradicional catalana, de fomentar-ne el manteniment i la difusió i de donar suport a la vida associativa i a les activitats de dinamització cultural.

2. El Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana és un organisme sense personalitat jurídica pròpia, adscrit al Departament de Cultura. L'organització del Centre s'ha d'establir per decret.

Article 14. Consell de la Cultura Popular i Tradicional

1. El Consell de la Cultura Popular i Tradicional és el màxim òrgan consultiu del Departament de Cultura en les matèries que són objecte d'aquesta Llei i té per finalitat de contribuir al millor desplegament de la cultura popular i tradicional i de facilitar el compliment de les funcions que té encomanades el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana.

2. Els membres del Consell de la Cultura Popular i Tradicional són nomenats pel conseller de Cultura d'entre perso-

nes de reconegut prestigi en l'àmbit de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural.

3. Són funcions del Consell de la Cultura Popular i Tradicional:

a) Assessorar el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana en l'exercici de les seves cometes.

b) Informar sobre la declaració de festes d'interès nacional i d'associacions d'interès cultural.

c) Proposar les accions que consideri convenientes per a la protecció i la difusió de la cultura popular i tradicional i per al suport a l'associacionisme cultural.

d) Qualsevol altra que li encomani el conseller de Cultura.

4. El Consell de la Cultura Popular i Tradicional compta amb un president, que és nomenat pel conseller de Cultura, escoltat el Consell, i al qual corresponen les funcions següents:

a) Convocar les sessions del Consell, d'acord amb el conseller de Cultura, i, en absència del conseller, presidir-les.

b) Dur la gestió i exercir l'alta representació del Consell i del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana.

Disposició transitòria

El Departament de Cultura ha de tramitar d'ofici la declaració com a associacions d'interès cultural de totes les associacions culturals que en el moment de l'entrada en vigor

d'aquesta Llei hagin estat declarades d'utilitat pública i compleixin els requisits establerts per aquesta Llei.

Disposicions finals

Primera

El decret d'estructuració del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana ha de suprimir o reestructurar els òrgans del Departament de Cultura que, fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, exercien funcions assignades al Centre.

Segona

1. Es deroga el Decret 413/1983, del 30 de setembre, pel qual es regula la qualificació d'interès nacional de determinades manifestacions culturals. Les festes declarades d'interès nacional en virtut del dit Decret, que mantenen aquesta qualificació, passen a regir-se per les disposicions d'aquesta Llei.

2. Es deroga l'Ordre del 24 d'abril de 1990, de creació de la Comissió Assessora de Cultura Popular.

Palau del Parlament, 17 de febrer de 1993

La secretària tercera
Flora Sanabra i Villarroja

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE L'ESTATUT DEL CONSUMIDOR

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 17 DE FEBRER DE 1993

(DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de febrer de 1993, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme referent al Projecte de Llei de l'Estatut del consumidor, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE L'ESTATUT DEL CONSUMIDOR

Exposició de motius

La Generalitat de Catalunya té assumida la competència exclusiva en matèria de defensa dels consumidors i dels usuaris, de conformitat amb l'article 12.1.5 de l'Estatut d'autonomia.

L'article 51 de la Constitució espanyola ordena als poders públics de garantir la defensa dels consumidors i dels usuaris i de protegir-ne, mitjançant procediments eficaços, la seguretat, la salut i els legítims interessos econòmics.

El Parlament de Catalunya ha aprovat nombroses lleis en estreta connexió amb la protecció de la seguretat, la salut i

els interessos econòmics dels consumidors i dels usuaris. Es pot fer esment, per exemple, de:

- la Llei 6/1983, del 7 d'abril, sobre residus industrials;
- la Llei 15/1983, del 14 de juliol, de la higiene i el control alimentaris;
- la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i
- la Llei 20/1985, del 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència.

En defensa dels legítims interessos econòmics s'han aprovat així mateix disposicions significatives d'ordenació comercial que, per llur naturalesa bifront, repercuteixen en benefici directe dels mateixos consumidors i usuaris. En aquest sentit, es pot fer esment de:

- la Llei 1/1983, del 18 de febrer, de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials;
- la Llei 3/1987, del 9 de març, d'equipaments comercials;
- la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, i
- la Llei 23/1991, del 29 de novembre, de comerç interior.

Així mateix, la Generalitat, amb l'objecte de donar compliment al mandat constitucional esmentat, dona suport a les organitzacions de consumidors i usuaris inscrites en el registre corresponent i els dona representació en el si del Consell Assessor de la Generalitat de Catalunya en Matèria de Consum. Una fita important en l'actuació de la Generalitat respecte a la defensa dels consumidors ha estat la creació de l'Institut Català del Consum com a organisme autònom, que té entre els seus objectius orientar, formar i informar els consumidors i els usuaris i, amb aquesta finalitat, aporta assistència tècnica a les associacions de consumidors i d'usuaris.

El fet que el Tribunal Constitucional s'hagi pronunciat, en la Sentència 15/1989, del 26 de gener, en relació amb l'exercici d'aquestes competències per les comunitats autònomes que, com en el cas de Catalunya, les han assumit amb caràcter exclusiu, dona l'oportunitat per completar, amb aquest Estatut del consumidor, la tasca portada a terme per la Generalitat des de l'assumpció de les competències en aquesta matèria. La Generalitat, seguint el mandat constitucional i en compliment de les seves competències, incorpora aquesta Llei a l'ordenament jurídic per tal de completar la protecció dels drets dels consumidors i dels usuaris a Catalunya.

Aquesta Llei estableix els principis i les normes que han de regir per millorar la vida dels ciutadans de Catalunya en tant que consumidors i usuaris, i compromet directament els poders públics en la tasca de vetllar pel seu compliment, en l'àmbit de llurs competències.

La Llei defineix el consumidor –persona física o jurídica– com a destinatari final de béns o de serveis: l'expressió «consumidors i usuaris» queda, al llarg de la Llei, circumscrita al terme «consumidors», que engloba tant els qui consumeixen o usen productes com els qui utilitzen béns i serveis.

La Llei consigna els drets i els interessos dels consumidors i estableix mesures concretes per fer-ne efectives la protecció i la defensa.

És de remarcar la dedicació d'un capítol d'aquesta Llei, el IV, als drets lingüístics dels consumidors. L'article 3.3 de l'Estatut d'autonomia compromet la Generalitat a garantir l'ús normal i oficial de les dues llengües oficials i a crear les condicions que permetin arribar a llur igualtat plena quant als drets i els deures dels ciutadans. Des del punt dels drets dels consumidors, la Llei s'inscriu en aquest procés de normalització de l'ús de la llengua pròpia oficial de Catalunya, tot reconeixent els drets establerts per al castellà, que ja són exercits normalment pels ciutadans. En aquest sentit, i en el marc de la Constitució, s'hi estableix el dret dels consumidors de Catalunya a rebre en català les informacions relatives al consum i l'ús de béns, productes i serveis, sense altra limitació que la derivada de la imprescindible adaptació gradual, que ha d'ésser reglamentada amb flexibilitat i fomentada amb eficàcia per les administracions públiques de Catalunya, de conformitat amb allò que, a aquest efecte, estableix la normativa aplicable de la Comunitat Europea.

L'Estatut del consumidor haurà d'ésser desenvolupat progressivament, ateses les competències autonòmiques connexes amb el seu propi objecte, sens perjudici del camí ja recorregut per la Generalitat mitjançant lleis i disposicions reglamentàries i administratives, directament inspirades en la defensa i la protecció dels drets dels consumidors.

Capítol I

Principis generals, objecte i àmbit de la Llei

Article 1. Objecte de la Llei. Concepte de «consumidor»

1. Aquesta Llei té per objecte la defensa dels consumidors i dels usuaris i l'establiment, en l'àmbit de Catalunya, dels principis i les normes que han de regir per a millorar la qualitat de la vida de les persones en llur condició de consumidors i d'usuaris.

2. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren *consumidors* les persones físiques o jurídiques de qualsevol nacionalitat o residència que, com a destinataris finals, fan l'adquisició, fan ús o gaudeixen, dins el territori de Catalunya, de béns i de serveis per a llur consum o ús particular, familiar o col·lectiu, sempre que el proveïdor tingui caràcter empresarial o professional o sigui la mateixa Administració pública.

Capítol II

Drets del consumidor

Article 2. Drets protegits

Els drets i els interessos dels consumidors protegits per aquesta Llei són els següents:

- a) La protecció de la salut i la seguretat.
- b) La protecció dels interessos econòmics.
- c) La informació i l'educació en matèria de consum.
- d) La representació, la consulta i la participació.
- e) La protecció jurídica i la reparació de danys.
- f) La defensa de l'ambient i de la qualitat de vida.

Secció primera
**Dret a la protecció de la salut
i la seguretat**

Article 3. Protecció de la salut i la seguretat

1. Els béns, productes i serveis destinats als consumidors no poden comportar riscos per a llur salut ni llur seguretat, llevat dels que siguin usuals o reglamentàriament admissibles en condicions normals o previsibles d'utilització.

2. Amb vista al compliment de l'apartat 1, els poders públics, en l'àmbit de llurs competències respectives, han de considerar amb una atenció especial:

a) Els productes i els serveis relacionats amb l'alimentació, respecte als quals han de vetllar perquè compleixin els requisits exigibles en matèria de producció, elaboració, manipulació, conservació, comercialització, transport i informació al consumidor.

b) Els productes i els serveis destinats a la salut i a la cura higiènica i estètica de la persona, respecte als quals han de vetllar perquè compleixin les condicions exigibles i respecte als quals han d'adoptar, a més, les mesures necessàries perquè els consumidors siguin informats sobre la composició, les propietats, les condicions, les precaucions d'ús i la caducitat, si s'escau.

c) Els productes que continguin compostos de substàncies inflamables, tòxiques, càustiques, corrosives o abrasives, o altres substàncies perilloses, respecte als quals han de vetllar perquè siguin conservats, transportats i emmagatzemats amb les garanties de seguretat corresponents i perquè portin incorporats els signes externs advertidors dels riscos que comporten i l'explicació de les mesures adequades per a contrarestar-ne els efectes nocius.

d) Els aparells, les instal·lacions i els serveis que puguin afectar la seguretat física de la persona, respecte als quals han de preveure els controls pertinents i l'atenció dels serveis de manteniment i de reparació necessaris.

e) Els transports col·lectius, les instal·lacions, els locals i els espais d'ús públic, respecte als quals han de vetllar perquè compleixin les condicions exigibles que en garanteixin la seguretat i la salubritat.

3. Davant l'existència en el mercat de productes o serveis perillosos per a la salut o la seguretat dels consumidors, els organismes de les administracions competents en la matèria han d'arbitrar les mesures adequades per a aconseguir-ne la detecció i la retirada del mercat i per a informar-ne els consumidors, aclarir responsabilitats i reprimir, si escau, les conductes infractores de la legislació vigent.

Article 4. Seguretat viària

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències respectives, han de prendre les mesures necessàries per a millorar la seguretat viària. Amb aquesta finalitat, han de tenir cura del manteniment, la conservació i la senyalització adequada de les vies públiques i han de portar a terme campanyes per a promoure el respecte de les normes que regulen el trànsit.

Article 5. Preservació del medi ambient

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències respectives, a fi de protegir la salut i la qualitat de vida dels ciutadans, han d'adoptar mesures eficaces per preservar el medi ambient.

Secció segona
**Dret a la protecció dels
interessos econòmics**

Article 6. Protecció contra els abusos contractuals

El Govern ha de vetllar per l'aplicació de la legislació vigent amb la finalitat que els consumidors estiguin protegits contra la pràctica abusiva de la contractació, especialment en relació amb:

- a) Els contractes-típus establerts de manera unilateral.
- b) Les pràctiques que comporten l'exclusió en els contractes dels drets irrenunciables.
- c) La demanda de pagament de les mercaderies o els serveis no sol·licitats.
- d) Les condicions abusives en les operacions de crèdit i altres serveis de caràcter financer.
- e) Els mètodes de venda que limiten la llibertat d'elecció.
- f) Les clàusules contractuals que resulten lesives o abusives per al consumidor.
- g) Les pràctiques comercials que comporten despeses no autoritzades prèviament i expressament pel consumidor.

Article 7. Requisits dels productes, els béns i els serveis

Per a la justa protecció i l'adequada satisfacció dels legítims interessos dels consumidors, l'Administració de la Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a aconseguir:

- a) Que els productes i els serveis que són objecte d'aquesta Llei disposin de les especificacions que en determinen la qualitat, hi responguin i mantinguin llur adequació a les expectatives d'ús o de consum que ofereixen.
- b) L'exactitud en el pes i la mesura dels productes i el subministrament correcte dels serveis.
- c) La informació correcta i transparent sobre els preus dels productes i dels serveis adquirits, al comptat o a terminis.

d) Que, de conformitat amb la legislació aplicable, el consumidor disposi de la garantia i del servei corresponent de postvenda per als béns de consum durador.

e) El compliment de les normes establertes per a tota classe de productes i de serveis.

f) Que l'activitat publicitària es desenvolupi de conformitat amb els principis de veracitat, objectivitat i autenticitat.

Article 8. Veracitat i suficiència de la publicitat i la informació

1. La promoció dels béns, els productes i els serveis destinats als consumidors ha d'ésser concebuda i duta a terme de manera que no pugui enganyar o induir a engany sobre les seves característiques o condicions. La publicitat no pot, si guin quins siguin els suports utilitzats, induir a error l'adquirent potencial del producte o el servei.

2. Tota la informació continguda en els envasos, els embalatges i les etiquetes dels productes i la que es proporcioni mitjançant la publicitat en els punts de venda ha d'ésser veraç i suficient en relació amb els aspectes següents:

- a) Naturalesa i composició.
- b) Quantitat.
- c) Referència a resultats obtinguts, si s'escau.
- d) Disponibilitats.
- e) Qualitat.
- f) Preu, mesura i pes.
- g) Risc que comporta l'ús, si s'escau, i manera de prevenir i de contrarestar els efectes no desitjables dels incidents que, malgrat les instruccions, es puguin esdevenir.
- h) Origen.
- i) Altres característiques rellevants de l'oferta.

3. Els proveïdors de béns, productes i serveis han d'estar en condició de lliurar al consumidor una factura o un rebut dels pagaments efectuats en què consti, si més no:

- a) La identitat de qui subministra el bé o el producte o presta el servei.
- b) El concepte pel qual se satisfà la quantitat.
- c) La quantitat total abonada pel consumidor.

4. Els proveïdors de béns, productes i serveis han de lliurar en qualsevol cas al consumidor una còpia del contracte, l'albarà o el document de la transacció, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

Secció tercera
**Dret a la informació i
l'educació**

Subsecció primera
Dret a la informació

Article 9. Informació als consumidors

La Generalitat ha de vetllar perquè, d'acord amb la normativa vigent, els consumidors puguin rebre:

a) La informació legalment establerta, que ha d'incloure la indentitat dels productes i els serveis i la identificació del proveïdor, a fi que puguin fer una elecció racional entre productes i serveis competius.

b) La informació legalment establerta, que els ha de permetre de conèixer i utilitzar amb seguretat i satisfactòriament els béns, els productes i els serveis.

c) Informació suficient i fàcilment accessible sobre els preus, les tarifes i les condicions de venda o utilització en els punts de venda de béns i en els establiments de prestació de serveis.

Article 10. Drets dels adquirents i els llogaters d'habitatges

1. Els adquirents d'un habitatge tenen dret a conèixer:

- a) Les característiques de construcció, les característiques pròpies de totes les instal·lacions, la descripció dels materials emprats i el grau d'aïllament tèrmic i acústic de l'habitatge.
- b) Les servituds, les càrregues i els gravàmens que l'afecten.
- c) Les condicions econòmico-financeres de la compra-venda.
- d) Les altres particularitats que, per salvaguardar els drets i els interessos dels consumidors, siguin establertes per reglament.

2. Ultra allò que disposa la legislació en matèria d'habitatge, els llogaters d'un habitatge tenen dret a rebre de part de l'arrendador informació sobre les característiques i la situació de les instal·lacions no visibles d'aigua, gas i electricitat i sobre els gravàmens que els afecten com a arrendataris.

Article 11. Oficines públiques d'informació

1. La Generalitat ha de propiciar la creació d'oficines d'informació al consumidor en els consells comarcals i en els ajuntaments.

2. Les oficines d'informació de titularitat pública tenen les finalitats següents:

- a) Informar i orientar els consumidors sobre l'exercici de llurs drets.
- b) Rebre denúncies i reclamacions dels consumidors per remetre-les a les entitats o els organismes corresponents.
- c) Qualsevol altra de relacionada amb les precedents que sigui establerta per reglament.

Article 12. Resultats dels controls de qualitat

Les administracions de Catalunya amb competències en matèria de consum poden facilitar els resultats dels estudis, els assaigs o els controls de qualitat realitzats en centres públics o privats, reconeguts especialment en la forma que sigui determinada per reglament.

Subsecció segona
Dret a l'educació

Article 13. Educació dels consumidors

El consumidor té dret a l'educació en matèria de consum per tal de poder conèixer i exercir els seus drets amb responsabilitat i satisfer racionalment les seves necessitats. Aquesta educació ha d'ésser concebuda, en tot cas, com una contribució a la formació integral de la persona.

Article 14. Formació en matèria de consum

El Govern, en compliment de les finalitats a què es refereix l'article 13, ha d'adoptar les mesures pertinents per a:

- a) Incloure la formació per al consum en els graus i els nivells d'ensenyament en què sigui més eficaç.
- b) Posar a disposició dels adults els mitjans educatius adequats per a llur formació permanent com a consumidors.
- c) Assegurar la formació permanent en matèria de consum del personal docent i del personal que hagi d'exercir funcions d'informació i orientació als consumidors.
- d) Fomentar que els mitjans de comunicació social s'ocupin de la informació i de l'orientació al consumidor i, pel que fa als mitjans de titularitat pública que depenen de la Generalitat, vetllar perquè dediquin programes i campanyes als fins esmentats, comptant amb la presència de les associacions de consumidors.

Secció quarta
Dret a la representació,
la consulta i la participació

Article 15. Organitzacions de consumidors

1. El Govern ha de fomentar les organitzacions i les associacions per a la defensa i la representació dels interessos dels consumidors, com a vehicle idoni per a llur protecció, i els ha de donar suport.

2. Als efectes d'aquesta Llei, tenen la consideració d'organitzacions de consumidors, en l'àmbit de Catalunya, les entitats sense finalitat de lucre constituïdes legalment que tenen per objectiu la defensa dels drets i els interessos dels consumidors i que són inscrites en el Registre d'organitzacions de consumidors i usuaris de Catalunya.

3. Així mateix, tenen la consideració d'organitzacions de consumidors, als efectes d'aquesta Llei, les entitats constituïdes d'acord amb el Decret legislatiu 1/1992, del 10 de febrer, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de cooperatives de Catalunya, que compleixin les condicions següents:

- a) Incloure en els estatuts, com a objecte social, la defensa, la informació i l'educació dels consumidors.
- b) Formar un fons social, integrat com a mínim pel 15% de l'excedent net de cada exercici econòmic, destinat exclusivament a l'objecte social assenyalat en la lletra a).

Article 16. Ajuts de la Generalitat

1. No es poden beneficiar dels ajuts que la Generalitat atorga a les organitzacions de consumidors aquelles en què concorren algunes de les circumstàncies següents:

- a) Que tinguin entre llurs membres persones jurídiques amb finalitat de lucre.
- b) Que rebin ajuts de qualsevol classe d'empreses subministradores de béns, productes o serveis destinats als consumidors, de les agrupacions que les representen o d'entitats relacionades amb les empreses esmentades.
- c) Que duguin a terme activitats publicitàries de caràcter comercial o no merament informatives o es dediquin a activitats altres que la defensa dels consumidors, excepte en el cas de les cooperatives de consum.

2. Les organitzacions de consumidors resten obligades en tot cas a aplicar els mitjans d'ajut i col·laboració que rebin amb aquesta finalitat exclusivament a la defensa dels consumidors o a l'obtenció dels mitjans instrumentals i personals per a aconseguir les esmentades finalitats.

Article 17. Representativitat de les organitzacions de consumidors

1. Les organitzacions de consumidors més representatives gaudeixen dels avantatges següents:

- a) Ésser representades en les associacions públiques de consum que es determini.
- b) Exercir el dret a la participació en les polítiques sectorials que afectin els interessos dels consumidors.
- c) Ésser consultades en els procediments d'elaboració de les lleis i de les disposicions de caràcter general.
- d) Gaudir de prioritat en l'accés als mitjans de comunicació social previstos en l'article 14.

2. Les condicions per a la declaració de les organitzacions de consumidors més representatives han d'ésser fixades per reglament, d'acord amb criteris d'implantació social.

Article 18. Audiència de les organitzacions de consumidors

1. Les organitzacions de consumidors constituïdes de conformitat amb aquesta Llei i amb els reglaments han d'ésser escoltades preceptivament en consulta en el procediment d'elaboració de les lleis i les disposicions administratives de caràcter general que afectin directament els drets i els interessos dels consumidors.

2. El tràmit d'audiència preceptiva a què fa referència l'apartat 1 es considera complert respecte a les organitzacions que formen part dels òrgans representatius que han participat en l'elaboració de la norma.

3. Les organitzacions de consumidors disposen de legítimació per a la representació i la defensa dels drets de llurs associats, dels drets de les organitzacions mateixes i dels drets i els interessos generals dels consumidors.

Secció cinquena
**Dret a la protecció jurídica
i la reparació de danys**

Article 19. Danys i perjudicis

1. Els consumidors tenen dret, de conformitat amb la legislació vigent, a la reparació dels danys i els perjudicis que puguin patir com a conseqüència de l'adquisició o la utilització de béns, productes i serveis.

2. Amb independència del dret de recórrer directament a la via judicial, els consumidors i les organitzacions de consumidors es poden adreçar a l'Administració pública, a fi d'ésser atesos pel que pertoca a informació i protecció de llurs drets i interessos.

3. La Generalitat, de conformitat amb la legislació vigent, ha de participar en el sistema d'arbitratge de consum i l'ha d'impulsar en l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 20. Resolució dels conflictes derivats de la prestació de serveis públics

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències, han de propiciar que les entitats o empreses públiques que en depenen i les entitats o empreses privades que gestionen serveis públics estableixin en llurs contractes l'acolliment a un sistema d'arbitratge per a resoldre els conflictes i les reclamacions derivades de la prestació de serveis o activitats als consumidors.

Capítol III
**Collectius de consumidors
especialment protegits**

Article 21. Collectius especialment protegits

Per raó de les circumstàncies especials que hi concorren, els següents collectius de consumidors gaudeixen d'una protecció especial de l'Administració pública:

- a) Els infants i els adolescents.
- b) Les gestants.
- c) Les persones de més de seixanta-cinc anys.
- d) Els malalts i les persones amb capacitats disminuïdes.

Article 22. Protecció dels infants

Amb la finalitat de protegir adequadament els drets dels infants, els poders públics han d'atendre especialment:

- a) La seguretat de les joguines.
- b) La idoneïtat dels productes destinats a l'ús dels infants.
- c) La composició dels productes alimentaris infantils, llur etiquetatge i la informació que s'hi dona.

d) La seguretat dels aparells i les instal·lacions de la llar.

e) La seguretat en els parcs públics, els locals destinats als infants i les zones d'esbarjo.

f) La regulació de la publicitat que pugui afectar els infants, per tal d'impedir que contingui missatges que incitin a la violència o a la comissió d'actes delictuosos.

g) La regulació de l'aparició d'infants en la publicitat i de l'emissió de missatges comercials adreçats exclusivament a la població infantil.

h) L'exhibició pública d'imatges, missatges o objectes que puguin afectar la sensibilitat dels infants.

Article 23. Gestació i alletament

Els poders públics han de fer campanyes informatives sobre els aliments i les substàncies que poden perjudicar el procés de gestació i sobre els avantatges de l'alletament matern en circumstàncies normals. A aquests efectes, han de vetllar perquè els missatges publicitaris sobre els productes dietètics i sobre l'alletament artificial no induixin a error a causa d'una informació falsa, tendenciosa o insuficient.

Article 24. Tercera edat

Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries perquè els serveis bàsics, públics i privats, tinguin en compte les condicions de vida i les necessitats específiques dels consumidors de la tercera edat, especialment en matèria de comercialització de béns i de prestació de serveis, ateses les possibles limitacions de qualsevol ordre d'aquest collectiu.

Article 25. Persones amb disminucions

Pel que fa als consumidors amb disminucions físiques o psíquiques, els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries no tan sols per a evitar barreres urbanístiques i arquitectòniques i altres obstacles, sinó també per a contribuir a llur integració social com a consumidors i usuaris.

Capítol IV
Drets lingüístics dels consumidors

Article 26. Ús del català en la informació i en la contractació

D'acord amb el que estableix l'article 3.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya:

- a) Els consumidors tenen dret a rebre en català les informacions pertinents per al consum i l'ús dels béns, els productes i els serveis, i especialment les dades obligatòries relacionades directament amb la salvaguarda de llur salut i seguretat.

b) Qualsevol part interessada té dret a rebre en català els contractes d'adhesió, els contractes amb clàusules-típus, els contractes normats, les condicions generals i la documentació que hi faci referència o que es desprengui de la realització d'algun dels contractes esmentats.

Article 27. *Dret a ésser atès de qui s'expressa en qualsevol de les llengües oficials*

Les empreses i els establiments dedicats a la venda de productes o a la prestació de serveis que desenvolupen llur activitat a Catalunya han de trobar-se en condicions de poder atendre els consumidors quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials de Catalunya.

Article 28. *Protecció i foment de l'ús de l'aranès*

La Generalitat ha de prendre mesures per protegir i fomentar l'ús de l'aranès, dins l'àmbit territorial corresponent, en relació amb els drets d'informació al consumidor reconeguts per aquesta Llei.

Capítol V
Infraccions i sancions

Article 29. *Infraccions*

Es consideren infraccions en matèria de defensa dels consumidors:

a) Cometre accions o omissions que produeixin o puguin produir danys efectius a la salut o a la seguretat dels consumidors, especialment si afecten els col·lectius a què es refereix el capítol III.

b) Incloure en els contractes d'adhesió fórmules que impliquin l'exclusió de drets reconeguts per la llei als consumidors.

c) Proposar o practicar condicions abusives en les operacions de crèdit o en altres serveis de caràcter financer.

d) Qualsevol mètode de venda que limiti la llibertat d'elecció dels consumidors.

e) Incloure en els contractes clàusules que resultin lesives o abusives per als consumidors i exigir el pagament de mercaderies o serveis no sol·licitats.

f) Vulnerar els drets lingüístics que són reconeguts per aquesta Llei als consumidors o impedir-ne l'exercici.

g) Incomplir els requisits, les obligacions i les prohibicions establerts per aquesta Llei i per les normes que la desenvolupen, vulnerar els drets establerts per aquesta Llei i per les normes que la desenvolupen o impedir-ne l'exercici, i cometre omissions que comportin les dites infraccions.

Article 30. *Sancions*

Les infraccions d'aquesta Llei es qualifiquen de lleus, greus o molt greus en funció dels riscos que comporten per a la salut o la seguretat dels consumidors, amb especial atenció a les dels que són especialment protegits per aquesta Llei, en funció de la quantia del benefici obtingut com a conseqüència directa o indirecta de la infracció, en funció de la situació de predomini de l'infractor en algun sector del mercat i en funció de la seva reincidència, i han d'ésser sancionades de conformitat amb el que estableix la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

Article 31. *Coordinació de les administracions*

El Govern ha d'adoptar les mesures oportunes per a assolir la coordinació i la cooperació entre les administracions públiques i entre els diferents organismes amb competències en matèria de consum.

Disposicions addicionals

Primera. *Principis d'actuació dels poders públics*

Les administracions públiques de Catalunya han d'adequar llur actuació als principis següents:

1. Hi ha d'haver coordinació i cooperació entre els diversos organismes que incideixen directament o indirectament en l'àmbit del consum i dels drets dels consumidors.

2. S'han de fer campanyes periòdiques i sistemàtiques d'orientació sobre el consum i de control dels productes i els serveis que hi ha a disposició dels consumidors.

3. Provisió de mitjans necessaris per a la realització, en els termes que siguin establerts per reglament, d'anàlisis comparatives de productes i serveis.

Segona. *Vigència de normatives sectorials*

Aquesta Llei s'ha d'aplicar sens perjudici de les normatives sectorials específiques que, pel fet de ser competència de qualsevol departament de la Generalitat, n'afectin l'àmbit d'aplicació, sempre que no s'oposin al que estableix aquesta Llei ni ho contradiguin.

Tercera. *Suport de l'Administració als consumidors*

Els consumidors i llurs organitzacions han de comptar amb el suport de l'Institut Català del Consum, el qual ha de contribuir a vetllar pel compliment del que estableix aquesta

Llei. Quant a llurs drets lingüístics, els consumidors i llurs organitzacions disposen del suport de la Direcció General de Política Lingüística.

Quarta. *Consell Assessor de la Generalitat en Matèria de Consum*

En el si del departament competent en matèria de consum, i depenent d'ell, funciona el Consell Assessor de la Generalitat en Matèria de Consum, com a òrgan consultiu i assessor, en el qual hi ha representats els diversos departaments de la Generalitat amb competències relacionades amb aquesta Llei, l'Administració local i les entitats, les organitzacions i les associacions que representin interessos socials.

Cinquena. *Abast de la protecció dels consumidors*

La protecció derivada de totes les disposicions contingudes en aquesta Llei abasta tots els béns, productes i serveis subministrats o prestats a Catalunya, àdhuc si la contractació s'ha produït fora del territori català. Les administracions públiques de Catalunya han d'instrumentar, dins llur àmbit competencial respectiu, els mecanismes adequats de cooperació i col·laboració amb organismes externs per a garantir aquesta protecció.

Sisena. *Modificació de la Llei 16/1987, del 9 de juliol, de creació de l'Institut Català del Consum*

1. Es modifiquen les lletres c), f) i h) de l'article 3 de la Llei 16/1987, del 9 de juliol, de creació de l'Institut Català del Consum, que resten redactades de la manera següent:

«c) Promoure i dur a terme estudis i investigació sobre l'ús i el consum dels béns, els productes, els serveis i les activitats oferts als consumidors i als usuaris, i també sobre els hàbits i les dinàmiques de consum».

«f) Aportar als òrgans competents en matèria de consum la informació i l'assessorament necessaris i proposar-los l'elaboració de les disposicions normatives i l'adopció de les mesures d'actuació necessàries per a la protecció efectiva, el desplegament i l'aplicació dels drets reconeguts per la llei als consumidors i als usuaris».

«h) Assessorar tècnicament els serveis de consum de l'Administració local i de les organitzacions i associacions de consumidors i d'usuaris i col·laborar amb aquests serveis i amb les mateixes organitzacions de consumidors i d'usuaris».

2. Es modifica l'article 4 de la Llei 16/1987, que resta redactat de la manera següent:

«1. Els òrgans de govern de l'Institut són:

»a) El consell de direcció.

»b) El president, que és el conseller de Comerç, Consum i Turisme, el qual exerceix la representació de l'Institut.

»c) Eventualment, un vice-president.

»d) El director, amb rang de director general, que és nomenat pel Govern, a proposta del conseller de Comerç, Consum i Turisme.

»e) El secretari executiu, que és nomenat pel conseller de Comerç, Consum i Turisme, a proposta del director de l'Institut.

»2. Les funcions dels òrgans de govern de l'Institut s'han d'establir per reglament.»

3. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 5 de la Llei 16/1987, que resten redactats de la manera següent:

«1. El consell de direcció es constitueix de les persones següents:

»a) El president de l'Institut.

»b) El vice-president de l'Institut, si n'hi ha.

»c) El director de l'Institut.

»d) El director general de Consum i Disciplina del Mercat.

»e) Un vocal en representació del Departament de Governació.

»f) Un vocal en representació del Departament d'Ensenyament.

»g) Un vocal en representació del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

»h) Un vocal en representació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

»i) Un vocal en representació del Departament d'Indústria i Energia.

»j) Un vocal en representació del Departament de Medi Ambient.

»k) Dos vocals en representació del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

»l) Cinc vocals en representació de les organitzacions de consumidors i usuaris, proposats per aquestes.

»m) Dos vocals, l'un en representació de la producció i l'altre en representació de la distribució, proposats pel Consell de Cambres de Catalunya.

»n) Quatre vocals en representació de l'Administració local, proposats per les seves organitzacions representatives.

»o) Un vocal designat pel conseller de Comerç, Consum i Turisme entre persones de reconegut prestigi en l'àmbit de l'estudi de qüestions relacionades amb la defensa dels consumidors i els usuaris.

»p) El secretari executiu de l'Institut.»

«3. Els membres del consell de direcció no poden delegar-ne la representació, llevat del president.»

Disposicions transitòries**Primera.** *Termini d'aplicació de l'article 26 per les administracions públiques de Catalunya*

L'Administració de la Generalitat, les corporacions locals i les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que en depenen han de donar compliment al que estableix l'article 26 en el termini d'un any de l'entrada en vigor de la Llei. Aquest termini també s'aplica a les empreses que, sota qualsevol fórmula administrativa de gestió indirecta, presten serveis públics que són competència de la Generalitat o de l'Administració local.

Segona. *Col·laboració amb l'Administració de l'Estat per a l'aplicació de l'article 26*

L'Administració de la Generalitat, en el termini d'un any de l'entrada en vigor de la Llei, ha d'establir els sistemes de col·laboració i assessorament necessaris per a promoure que l'Administració de l'Estat a Catalunya i les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que en depenen, com també les empreses que per gestió indirecta presten serveis públics de competència estatal, segueixin en les seves actuacions a Catalunya els criteris lingüístics definits per l'article 26.

Disposició derogatòria

Es deroguen els articles 7 i 8 de la Llei 16/1987, del 9 de juliol, de creació de l'Institut Català del Consum.

Disposicions finals**Primera.** *Protecció i reglamentació dels drets definits pel capítol IV*

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències, han d'adoptar les mesures necessàries per a fomentar i garantir, d'una manera progressiva, l'exercici dels drets lingüístics a què fa referència el capítol IV. A aquest fi, el Govern ha d'establir per reglament, després d'haver-ho consultat amb els sectors econòmics afectats, els terminis adequats, l'abast i el contingut de la informació i les excepcions possibles, justificades en funció del tipus de productes, de serveis o d'establiments, de conformitat amb allò que a aquest efecte estableixen les directives de la Comunitat Europea.

Segona. *Legislació supletòria per al règim sancionador*

Als efectes del que estableix el capítol V, regulador del règim sancionador, s'aplica la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, sens perjudici de les disposicions sectorials específiques aplicables.

Tercera. *Pressupostos per a l'aplicació de la Llei*

Els organismes i les empreses públiques de la Generalitat han d'establir en llurs pressupostos les partides necessàries per a atendre les finalitats fixades per aquesta Llei.

Quarta. *Desplegament de la Llei*

Es faculten el Govern i el conseller de Comerç, Consum i Turisme perquè facin el desplegament del contingut d'aquesta Llei.

Palau del Parlament, 17 de febrer de 1993

El secretari quart
Xavier Bosch i Garcia

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. **TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ**
1.20. **Interpелlacions**

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el càncer (Reg. 4941; BOPC, 53, 3080)

— Formulada per la diputada Sra. Maite Utgés i Nogués, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller de Sanitat i Seguretat Social en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'assistència psiquiàtrica (Reg. 5048; BOPC, 53, 3080)

— Formulada pel diputat Sr. Josep M. Reguant i Gili, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller de Sanitat i Seguretat Social en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el finançament dels municipis de Catalunya (Reg. 5689; BOPC, 58, 3394)

— Formulada pel diputat Sr. Salvador Morera i Tañà, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta per la consellera de Governació en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de formació professional ocupacional (Reg. 5900; BOPC, 60, 3659)

— Formulada pel diputat Sr. Xavier Soto i Cortés, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller de Treball en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política universitària (Reg. 5999; BOPC, 62, 3780)

— Formulada pel diputat Sr. Magí Cadevall i Soler, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller de Cultura en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la reforma dels ensenyaments obligatoris (Reg. 6584; BOPC, 70, 4425)

— Formulada pel diputat Sr. Josep Bargalló i Valls, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la cohesió social (Reg. 6638; BOPC, 70, 4426)

— Formulada pel diputat Sr. Josep M. Reguant i Gili, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller de Benestar Social en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la reestructuració del sector cooperatiu agrari a Catalunya (Regs. 7233 i 7566; BOPC, 82, 5002)

— Formulada pel diputat Sr. Ramon Vilalta i Oliva, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el millorament del sistema de finançament a Catalunya (Reg. 7503; BOPC, 82, 5004)

— Formulada pel diputat Sr. Àngel Colom i Colom, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller d'Economia i Finances en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política regional europea (Reg. 7518; BOPC, 82, 5001)

— Formulada pel diputat Sr. Eugeni Jesús Pérez-Moreno i Pallarés, del G. P. de Convergència i Unió, i resposta pel conseller d'Economia i Finances en el Ple del dia 18 de febrer de 1993 (DSPC-P, 42).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
2.01.02. Proposicions de llei

**PROPOSICIÓ DE LLEI DE COMPETÈNCIES PER A L'APROVACIÓ
DELS PLANS URBANÍSTICS**

(Reg. 269)

TRÀMIT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ
(DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de febrer de 1993, d'acord amb l'article 107.5 del Reglament, ha debatut la Proposició de llei de competències per a l'aprovació dels plans urbanístics, presentada pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 269), i ha acordat de no prendre-la en consideració.

Palau del Parlament, 17 de febrer de 1993

El secretari primer
Ramon Camp i Batalla

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

**PROPOSICIÓ DE LLEI SOBRE INCOMPATIBILITATS DELS ALTS CÀRRECS
DEL GOVERN DE LA GENERALITAT**

(Reg. 4435)

TRÀMIT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ
(DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de febrer de 1993, d'acord amb l'article 107.5 del Reglament, ha debatut la Proposició de llei sobre incompatibilitats dels alts càrrecs del Govern de la Generalitat, presentada pel G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 4435), i ha acordat de no prendre-la en consideració.

Palau del Parlament, 17 de febrer de 1993

El secretari segon
Xavier Guitart i Domènech

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

**PROPOSICIÓ DE LLEI SOBRE LA CREACIÓ D'UN REGISTRE D'INTERESSOS
DELS ALTS CÀRRECS DEL GOVERN DE LA GENERALITAT**

(Reg. 4436)

RETIRADA DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

En la sessió del Ple del Parlament del dia 17 de febrer de 1993, el portaveu del G. Socialista al Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 109.2 del Reglament, ha retirat la Proposició de llei sobre la creació d'un registre d'interessos dels alts càrrecs del Govern de la Generalitat (Reg. 4436).

Palau del Parlament, 17 de febrer de 1993

La secretària tercera
Flora Sanabra i Villarroya

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

3. TRAMITACIONS EN CURS
3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
3.01.01. Projectes de llei

PROJECTE DE LLEI DEL SISTEMA BIBLIOTECARI DE CATALUNYA

(Reg. 1125)

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE POLÍTICA CULTURAL

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió de Política Cultural, en sessió tinguda el dia 11 de febrer de 1993, ha estudiat el text del Projecte de llei del sistema bibliotecari de Catalunya, tramès pel Consell Executiu de la Generalitat, l'Informe de la Ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió i d'acord amb el que disposen els articles 97 i 98 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

PROJECTE DE LLEI DEL SISTEMA BIBLIOTECARI DE CATALUNYA

I

L'any 1981, sortint d'una llarga etapa d'inexistència de les institucions d'autogovern de Catalunya, el Parlament va aprovar la fins ara vigent Llei de biblioteques. Després de més de deu anys, el país s'ha ordenat territorialment, ha modificat progressivament el paper d'organismes administratius com les diputacions i ha creat les comarques, que esdevenen, juntament amb els municipis, els eixos vertebradors del territori.

Les grans infraestructures culturals, com és el cas de la Biblioteca de Catalunya, s'han anat definint, a partir de l'acord institucional, per assumir la categoria de nacional que els correspon. El creixement de les xarxes bibliotecàries ha obligat a fer un plantejament global, per tal de corregir l'actual desequilibri en els serveis bibliotecaris del país. Cal definir, doncs, un sistema que relacioni la totalitat de la infraestructura bibliotecària, i hi incorpori també els centres de titularitat estatal que són gestionats per la Generalitat.

Tots aquests aspectes han portat la necessitat de modificar, enriquint-la, la Llei de biblioteques de l'any 1981. Aquella Llei, valuosa en tant que era l'inici d'aquesta ordenació necessària de les infraestructures culturals i, en aquest cas, del panorama bibliotecari del país, s'ha d'adaptar ara a les noves premisses.

El text es refereix esquemàticament a tots els elements que constitueixen el sistema bibliotecari de Catalunya i a la manera com es relacionen entre ells. Té, però, dues parts ben diferenciades: la que fa referència al patrimoni biblio-

gràfic i a la Biblioteca de Catalunya, i la que desenvolupa el que constitueix el Sistema de Lectura Pública.

II

El patrimoni bibliogràfic té com a nucli i eix vertebrador la Biblioteca de Catalunya, que és la biblioteca nacional de Catalunya i que s'estructura en unitats que engloben el conjunt de materials bibliogràfics en diferents suports. La biblioteca nacional té per missió de recollir, conservar i difondre la producció bibliogràfica catalana i la relacionada amb l'àmbit lingüístic català, i ha de tenir cura de tot el patrimoni bibliogràfic de Catalunya arreu del territori. S'hi han de relacionar, doncs, tots els centres posseïdors de fons patrimonials, incloses les anomenades biblioteques públiques provincials, com a dipositàries de fons procedents bàsicament de la desamortització de l'any 1835.

Tot i així, el desenvolupament d'aquest últim aspecte, el patrimonial, caldrà que sigui tractat més a bastament, atesa la seva importància, en una llei específica del patrimoni cultural de Catalunya.

La Generalitat, com a primera institució del país, assumeix les responsabilitats de gestió d'aquesta infraestructura de caràcter nacional, recollint l'herència de la Mancomunitat, de l'Institut d'Estudis Catalans i de la Generalitat republicana, especialment per la seva Llei del Servei de biblioteques, arxius, museus i patrimoni històric, artístic i científic de Catalunya, del 1934.

També les biblioteques universitàries, que constitueixen per llurs funcions específiques un dels elements bàsics de la riquesa bibliogràfica del país, s'han de relacionar amb la biblioteca nacional, igual com les biblioteques especialitzades i els centres hemerogràfics.

III

Pel que fa a la lectura pública, segon gran aspecte regulat per la Llei, aquesta determina la unificació en un sol sistema de lectura pública de les xarxes bibliotecàries dependents de les diverses administracions, i obre la possibilitat que les xarxes privades s'integrin en el sistema.

Aquesta unificació es realitza atribuint als municipis un paper principal en la gestió de les biblioteques públiques, d'acord amb la Llei 8/1987, del 15 d'abril, municipal i de

règim local de Catalunya, que estableix que els ajuntaments han d'assumir la infraestructura bibliotecària com una de llurs prioritats. La Llei reserva també competències ben significatives a les comarques, que gestionen, en col·laboració amb els ajuntaments, les biblioteques comarcals i el servei de lectura pública de les poblacions menors. La Llei, doncs, dibuixa la lectura pública seguint el model d'ordenació territorial i ha d'anar seguida del mapa bibliotecari i d'unes propostes d'actuació econòmica destinades a completar, entre les diferents administracions, les mancances culturals existents al país en el camp de les biblioteques.

Amb voluntat ordenadora, aquesta Llei distribueix les responsabilitats de gestió entre les administracions: atribueix a la Generalitat les responsabilitats que es refereixen a les infraestructures qualificades de nacionals i atribueix als municipis i a les comarques les responsabilitats que es refereixen a la lectura pública. La Generalitat, per mitjà dels serveis nacionals de suport, presta assistència i cooperació a les biblioteques del Sistema de Lectura Pública, ja que és obligació del Govern del país de garantir uns serveis que facilitin el funcionament de les biblioteques.

Títol primer

Disposicions generals

Article 1. *Objecte d'aquesta Llei*

L'objecte d'aquesta Llei és establir les bases i les estructures fonamentals necessàries per a la planificació, la creació, l'organització, el funcionament i la coordinació del Sistema Bibliotecari de Catalunya, i també garantir uns serveis que facilitin el funcionament de les biblioteques, a partir del dret dels ciutadans de Catalunya a la lectura i a la informació públiques, arreu del territori.

Article 2. *Concepte de biblioteca*

S'entén per *biblioteca*, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol conjunt organitzat de llibres, publicacions periòdiques, gravats, mapes, enregistraments sonors, documentació gràfica i altres materials bibliogràfics, impresos, manuscrits o reproduïts en qualsevol suport, que tingui per finalitat de reunir i conservar aquests documents i facilitar-ne l'ús a través dels mitjans tècnics i personals adequats per a la informació, la investigació, l'educació o el lleure.

Article 3. *Concepte de col·lecció*

S'entén per *col·lecció*, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol fons d'interès especial que no tingui el tractament biblioteconòmic que estableix la normativa vigent per a les biblioteques. Els termes de la seva definició i protecció han

d'ésser fixats per la legislació sobre patrimoni històric i cultural.

Article 4. *Àmbit d'aplicació*

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei inclou:

- a) Les biblioteques, de titularitat pública o privada, que prestin un servei públic.
- b) Les biblioteques i les col·leccions, públiques o privades, que tenen un fons d'un especial valor cultural, d'acord amb la legislació sobre patrimoni històric i cultural.

2. Els preceptes d'aquesta Llei són aplicables a les biblioteques de titularitat estatal si s'hi refereixen expressament.

Article 5. *Sistema Bibliotecari de Catalunya*

El Sistema Bibliotecari de Catalunya és el conjunt organitzat de serveis bibliotecaris existents a Catalunya. Integren el Sistema Bibliotecari de Catalunya:

- a) La biblioteca nacional de Catalunya.
- b) El Sistema de Lectura Pública de Catalunya.
- c) Les biblioteques universitàries, les biblioteques de centres d'ensenyament no universitari i les biblioteques especialitzades.

Article 6. *Accés a la informació bibliogràfica*

1. La Generalitat ha de reunir en un únic catàleg col·lectiu la referència bibliogràfica dels diferents fons de les biblioteques que integren el Sistema Bibliotecari de Catalunya.

2. La Generalitat ha d'assegurar la possibilitat d'accés a la informació continguda en el catàleg col·lectiu a què es refereix l'apartat 1.

3. Les biblioteques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei s'han d'ajustar als reglaments i han d'adoptar les mesures tècniques necessàries per a fer possible l'intercanvi de la informació.

Títol segon

La Biblioteca de Catalunya

Capítol I

Definició i estructura

Article 7. *Definició*

1. La Biblioteca de Catalunya és la biblioteca nacional. Té per missió recollir, conservar i difondre la producció bibliogràfica catalana i la relacionada amb l'àmbit lingüístic català, inclosa la producció impresa, periòdica o no, visual i sonora, de cada obra de la qual ha de recollir dos exemplars, almenys, qualsevol que en siguin el suport o la tècnica emprats.

2. La Biblioteca de Catalunya ha de vetllar per la conservació i la difusió del patrimoni bibliogràfic, que comprèn, a més de les obres descrites en l'apartat 1, les obres bibliogràfiques que es troben a Catalunya que tenen valors històrics o culturals rellevants, d'acord amb el que estableix la legislació sobre patrimoni històric i cultural.

3. La Biblioteca de Catalunya, primer centre bibliogràfic de la cultura catalana, ha de mantenir, mitjançant les adquisicions pertinents, la condició de centre de consulta i de recerca científica de caràcter universal.

Article 8. Estructura

La Biblioteca de Catalunya s'estructura en unitats que engloben el conjunt de materials en diferents suports. Aquestes unitats gaudeixen de l'autonomia necessària per al desenvolupament de llurs funcions.

Article 9. Funcions

1. La Biblioteca de Catalunya, mitjançant cadascuna de les unitats en què s'estructura, exerceix a tot el territori les funcions següents:

a) Recollir, conservar i difondre totes les obres editades o produïdes a Catalunya i les relacionades per qualsevol motiu amb els territoris de l'àmbit lingüístic català. Amb aquesta finalitat, és perceptora del Dipòsit Legal i adquireix les obres bibliogràfiques catalanes que no li arriben per aquest mitjà.

b) Adquirir, conservar i difondre els fons generals multidisciplinaris i d'abast universal adequats per a la recerca en les diverses branques del saber.

c) Vetllar per la conservació i la preservació de les obres que constitueixen el patrimoni bibliogràfic de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 7.2, es trobin on es trobin, dins el territori nacional.

d) Elaborar, gestionar i difondre periòdicament, en les formes i amb els suports que exigeixin les necessitats dels usuaris, la bibliografia nacional i el catàleg col·lectiu del patrimoni bibliogràfic, en coordinació amb les diferents unitats.

e) Prestar els serveis de suport per a la protecció del patrimoni bibliogràfic de Catalunya, i especialment els serveis de restauració, microfilmació i gestió d'obres duplicades i sobrees.

2. La Biblioteca de Catalunya ha d'adaptar les normes bibliogràfiques internacionals i, si escau, elaborar les que han de regir la catalogació de tot el Sistema Bibliotecari de Catalunya. La Biblioteca de Catalunya supervisa, valida i unifica en un sol llistat el catàleg d'autoritats.

Article 10. Coordinació amb altres centres

La Biblioteca de Catalunya ha de mantenir relacions de col·laboració i coordinació amb altres centres que disposin de fons d'interès bibliogràfic.

Article 11. Oficines del Dipòsit Legal

Les oficines del Dipòsit Legal de Catalunya tenen la missió de recollir un nombre determinat de cada una de les obres que es produeixen a Catalunya i trametre-les als centres que les han de conservar i posar a l'abast dels usuaris.

Capítol II Organització administrativa

Article 12. Condició orgànica

La Biblioteca de Catalunya és una entitat autònoma de caràcter administratiu, adscrita al Departament de Cultura, que gaudeix de personalitat jurídica, de patrimoni propi i de capacitat plena d'obrar per al compliment de les seves finalitats, d'acord amb aquesta Llei i amb la legislació sobre entitats autònomes que li és aplicable.

Article 13. Òrgans de govern i gestió

Són òrgans de govern i gestió de la Biblioteca de Catalunya:

- a) El Consell Rector.
- b) El director de la Biblioteca de Catalunya i els directors de les unitats en què aquesta s'estructura.
- c) El gerent de la Biblioteca de Catalunya.

Article 14. Consell Rector: composició i funcions

1. El Consell Rector de la Biblioteca de Catalunya és integrat per:

- a) El president, que és el conseller de Cultura.
- b) El vice-president primer, que és el director general competent en matèria de biblioteques; el vice-president segon, que és el president de l'Institut d'Estudis Catalans, i el vice-president tercer, que és el director de la Biblioteca de Catalunya.
- c) Els vocals següents, nomenats pel conseller de Cultura:
 - Els directors de les diferents unitats de la Biblioteca de Catalunya.
 - Quatre vocals a proposta del director general competent en matèria de biblioteques.
 - Dos vocals a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans.
 - Dos vocals a proposta del Consell Interuniversitari.
 - Un vocal a proposta de l'Ajuntament de Barcelona.
 - Un vocal a proposta del Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes.
- d) Un secretari, amb veu i sense vot, que és un funcionari de la Biblioteca de Catalunya.

2. El Consell Rector té per funcions:

- a) Aprovar anualment el pla d'actuació, la memòria sobre la gestió i l'avantprojecte de pressupost.

b) Exercir l'alta direcció de l'entitat i supervisar-ne l'actuació.

c) Proposar l'estructura orgànica i la plantilla de personal.

d) Acceptar donacions, llegats i herències.

e) Acordar la creació de nous òrgans de gestió per a un millor funcionament de la Biblioteca de Catalunya.

f) Deliberar i informar sobre els assumptes que el president sotmeti a la seva consideració.

Article 15. Director

El director de la Biblioteca de Catalunya, que és nomenat per decret, té per funcions:

a) Exercir la direcció de l'entitat, establir les directrius tècniques per a la prestació de serveis i fixar els criteris generals d'organització.

b) Representar el centre i exercir-ne les accions judicials i administratives.

c) Formalitzar els contractes i autoritzar les despeses.

d) Nomenar i separar el personal.

e) Coordinar l'activitat de les diferents unitats en què s'estructura la Biblioteca de Catalunya.

f) Acordar les adquisicions de material bibliogràfic.

g) Proposar al Consell Rector el pla anual d'actuacions, la memòria sobre la gestió i l'avantprojecte de pressupost.

h) Qualsevol altra que el Consell Rector li encomani i, en general, totes les que no hagin estat assignades expressament a altres òrgans.

Article 16. Gerent

El gerent de la Biblioteca de Catalunya actua sota la supervisió del director i exerceix les funcions que siguin fixades per reglament.

Article 17. Règim econòmic

1. Els recursos econòmics de la Biblioteca de Catalunya són constituïts per:

a) Les assignacions corresponents a aquesta entitat autònoma consignades en les lleis de pressupostos de la Generalitat.

b) Els ingressos de dret públic i de dret privat derivats de la gestió dels seus béns i serveis.

c) Les subvencions i les aportacions voluntàries d'entitats i de particulars.

d) Qualsevol altre que li sigui atribuït.

2. La Biblioteca de Catalunya gaudeix de les exempcions i els beneficis fiscals que corresponen a la Generalitat.

Capítol III

Fons d'interès nacional

Article 18. Declaració de fons d'interès nacional

Es poden declarar d'interès nacional els fons bibliogràfics que tenen un valor cultural especial integrats en biblioteques o en col·leccions. La declaració es fa per acord del Govern, amb audiència dels interessats i escoltat el Consell de Biblioteques.

Article 19. Efectes de la declaració de fons d'interès nacional

1. La declaració de fons d'interès nacional comporta per als titulars de la biblioteca o la col·lecció en què són custodiats, a més de les obligacions fixades en la legislació sobre patrimoni històric i cultural, les obligacions següents:

a) Col·laborar amb la Biblioteca de Catalunya per a llur catalogació i llur inclusió en el catàleg del patrimoni bibliogràfic corresponent.

b) Col·laborar amb la Biblioteca de Catalunya per a llur conservació i llur difusió.

2. Per al compliment de les obligacions que estableix l'apartat 1, els titulars de les biblioteques i col·leccions han de rebre el suport tècnic i econòmic de la Biblioteca de Catalunya.

Article 20. Patrimoni bibliogràfic de les biblioteques públiques de titularitat estatal

1. Es declaren d'interès nacional els fons que tenen valors històrics o culturals rellevants conservats a les biblioteques públiques de titularitat estatal de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.

2. Les biblioteques a què fa referència l'apartat 1 s'han de coordinar i han de col·laborar amb la Biblioteca de Catalunya, en els termes que estableix l'article 19.1.

Títol tercer

El Sistema de Lectura Pública de Catalunya

Capítol I

Definició, àmbit i estructura

Secció primera

Normes generals

Article 21. Definició del Sistema de Lectura Pública

El Sistema de Lectura Pública és el conjunt organitzat de serveis de biblioteca pública de Catalunya.

Article 22. Concepte de biblioteca pública

1. Es consideren biblioteques públiques les biblioteques que disposen d'un fons general, ofereixen un ampli ventall de serveis informatius de tipus cultural, educatiu, recreatiu i social i són accessibles a tots els ciutadans, tant al conjunt del públic en general com a determinats grups d'usuaris.

2. Les biblioteques públiques han d'oferir llurs prestacions bàsiques de manera lliure i gratuïta i han de prestar serveis diferenciats per a adults i per a infants.

3. Les biblioteques públiques, en coordinació amb els serveis d'assistència social de cada localitat, han de facilitar el servei de préstec als lectors impossibilitats de sortir de llur domicili i oferir serveis bibliotecaris als hospitals, les presons, les residències i els centres d'acolliment de la localitat respectiva.

4. Les biblioteques públiques han de donar resposta a les necessitats d'aquells que tenen dificultats per a la lectura, amb llibres sonors i altres documents àudio-visuals o amb altres materials impresos pensats per a facilitar la lectura.

5. Els fons de les biblioteques públiques són de lliure accés i susceptibles d'ésser deixats en préstec. Això no obstant, quan és necessari per raons de seguretat i conservació, es pot limitar l'accés a una part d'aquests fons.

Article 23. Biblioteques que integren el Sistema de Lectura Pública

1. Formen part del Sistema de Lectura Pública:

a) Totes les biblioteques públiques de titularitat pública.
b) Totes les biblioteques públiques de titularitat privada que hi siguin integrades, amb la conformitat prèvia del titular del centre.

c) Les biblioteques de titularitat estatal gestionades per la Generalitat, sens perjudici de la normativa estatal que les afecta.

2. Excepcionalment, si les necessitats del Sistema de Lectura Pública ho requereixen, i amb la conformitat prèvia del titular, hi poden ésser integrades les biblioteques dels centres d'ensenyament no universitari. Si el titular és la Generalitat, cal l'informe favorable previ del Departament d'Ensenyament.

Article 24. Registre de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública

El Departament de Cultura ha de portar un registre actualitzat de les biblioteques que constitueixen el Sistema de Lectura Pública.

Article 25. Integració d'una biblioteca en el Sistema de Lectura Pública

La integració d'una biblioteca en el Sistema de Lectura Pública es fa per resolució del conseller de Cultura. La reso-

lució ha d'especificar el tipus de biblioteca, d'acord amb la classificació establerta per l'article 31.1, i s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 26. Condicions i efectes de la integració d'una biblioteca en el Sistema de Lectura Pública

1. Totes les biblioteques integrades en el Sistema de Lectura Pública s'han d'ajustar als reglaments dictats pel Govern de la Generalitat, sens perjudici del que estableix l'article 23.1.c.

2. La integració d'una biblioteca en el Sistema de Lectura Pública dóna dret a accedir als serveis de suport a la lectura pública.

Article 27. Inspecció del Sistema de Lectura Pública

1. Tots els centres integrats en el Sistema de Lectura Pública tenen el deure de facilitar al Departament de Cultura la informació que els sol·liciti per comprovar el compliment de la normativa vigent, i han de permetre l'accés i l'actuació dels inspectors del Departament.

2. Si de la inspecció d'una biblioteca integrada en el Sistema de Lectura Pública es desprèn que no compleix la normativa a què fa referència l'article 41.a), el titular de la biblioteca ha d'adoptar les mesures correctores que estableixi el Departament de Cultura; altrament, el titular de la biblioteca perd el dret d'accés als serveis de suport a la lectura pública.

Article 28. Mapa de la Lectura Pública de Catalunya

1. El Departament de Cultura elabora i manté actualitzat el Mapa de la Lectura Pública de Catalunya, en el qual s'han de recollir les necessitats de la lectura pública i establir el tipus de servei que correspon a cada població. El Mapa de la Lectura Pública i les modificacions que s'hi fan són aprovats pel Govern de la Generalitat, un cop escoltat el Consell de Biblioteques i les associacions representatives de l'Administració local de Catalunya.

2. Les inversions que duguin a terme les diferents administracions públiques en equipaments bibliotecaris s'han d'ajustar a les previsions i els criteris establerts en el Mapa de la Lectura Pública.

Article 29. Personal de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública

1. Les biblioteques del Sistema de Lectura Pública han de tenir el personal suficient, amb la qualificació i el nivell tècnic que exigeixin les funcions que tingui assignades, d'acord amb el que estableix el Mapa de la Lectura Pública.

Al capdavant de cadascuna de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública, excepte de les biblioteques filials, hi ha d'haver un director. En les biblioteques locals que no tinguin la condició de centrals urbanes o de centrals comarcals el director ha d'ésser, necessàriament, bibliotecari titulat.

2. Les condicions professionals del personal tècnic de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública s'han de determinar per reglament. Totes les biblioteques del Sistema de Lectura Pública, excepte les biblioteques filials, han de tenir, almenys, un bibliotecari titulat.

Article 30. Catàleg Collectiu de la Lectura Pública

El Departament de Cultura, per garantir la catalogació unificada i compartida de tots els fons de les biblioteques integrades en el Sistema de Lectura Pública i el coneixement mutu de llurs fons, coordina i gestiona el Catàleg Collectiu de la Lectura Pública.

Secció segona

Organització del Sistema de Lectura Pública de Catalunya

Article 31. Estructura del Sistema de Lectura Pública

1. El Sistema de Lectura Pública defineix els següents tipus de biblioteca i de serveis bibliotecaris, segons llur funció:

- a) Biblioteques centrals comarcals.
- b) Biblioteques centrals urbanes.
- c) Biblioteques locals.
- d) Biblioteques filials.
- e) Serveis bibliotecaris mòbils.

2. Completen l'estructura del Sistema de Lectura Pública:

- a) Els serveis de suport a la lectura pública.
- b) Les comissions de lectura pública.

Article 32. Biblioteques centrals comarcals

1. Les biblioteques centrals comarcals coordinen la resta de biblioteques de la comarca, a excepció de les biblioteques centrals urbanes i de les biblioteques que hi estan vinculades, d'acord amb el que estableix el Mapa de la Lectura Pública, i els donen assessorament i suport.

2. Les biblioteques centrals comarcals presten, a més, a la ciutat on tenen la seu, els serveis propis de la biblioteca central urbana o de la biblioteca local.

3. La gestió de les biblioteques centrals comarcals correspon al consell comarcal i a l'ajuntament del municipi on té la seu la biblioteca, en col·laboració, en els termes que s'iguin fixats per reglament.

Article 33. Biblioteques centrals urbanes

1. Les biblioteques centrals urbanes coordinen les altres biblioteques i els serveis bibliotecaris mòbils del terme municipal, d'acord amb el que estableix el Mapa de la Lectura Pública, i els donen assessorament i suport.

2. En les ciutats de més de trenta mil habitants que no tenen biblioteca central comarcal hi ha d'haver una biblioteca central urbana. En cada districte de la ciutat de Barcelona hi ha d'haver un centre bibliotecari que compleixi les condicions exigides a les biblioteques centrals urbanes i n'assumeixi les funcions, sens perjudici de la coordinació que, en funcions de biblioteca central, ha d'exercir la biblioteca estatal de Barcelona.

3. Les biblioteques estatals de Girona, Lleida i Tarragona fan les funcions de biblioteca central urbana de les ciutats on tenen la seu. La biblioteca estatal de Barcelona fa les funcions de biblioteca central que estableix l'apartat 2.

Article 34. Biblioteques locals

1. Les biblioteques locals, que són les que compleixen les condicions necessàries per a prestar el servei de lectura pública en una àrea determinada, coordinen llur activitat amb la biblioteca central comarcal o amb la biblioteca central urbana corresponent i poden donar suport a biblioteques filials.

2. En els municipis de més de cinc mil habitants hi ha d'haver una biblioteca local.

Article 35. Biblioteques filials

Les biblioteques filials presten serveis de lectura pública amb el suport d'una biblioteca local, d'una biblioteca central urbana o d'una biblioteca central comarcal.

Article 36. Serveis bibliotecaris mòbils

Els serveis bibliotecaris mòbils, que depenen d'una biblioteca central comarcal o d'una biblioteca central urbana, tenen com a finalitat d'oferir el servei de lectura pública en zones on no hi ha un punt de servei estàtic.

Article 37. Serveis de suport a la lectura pública

1. Els serveis de suport a la lectura pública presten assistència i cooperació a les biblioteques del Sistema de Lectura Pública.

2. Els serveis nacionals presten suport en els àmbits següents:

- a) Assessorament i col·laboració en l'adquisició de fons.
- b) Coordinació i gestió del Catàleg Collectiu de la Lectura Pública.

c) Investigació bibliotecària i formació permanent i reciclatge del personal.

d) Promoció de les biblioteques.

e) Coordinació dels serveis regionals.

3. Els serveis regionals presten suport en els àmbits següents:

a) Adquisició de fons.

b) Proveïment de catalogació centralitzada.

c) Elaboració del Catàleg Col·lectiu de la Lectura Pública.

d) Informació bibliogràfica i documental selectiva.

e) Tractament de fons duplicats i sobrers.

f) Redistribució del fons.

g) Coordinació del préstec interbibliotecari i de fons de suport al préstec.

h) Suport tècnic i informàtic a les biblioteques.

Article 38. Comissions de lectura pública

1. En cada comarca i en cada municipi que compta amb una biblioteca central urbana hi ha una comissió de lectura pública.

2. La determinació de la composició i el règim de funcionament de les comissions de lectura pública correspon al consell comarcal o a l'ajuntament respectius. En tot cas, les comissions d'àmbit comarcal són presidides per un representant del consell comarcal i les d'àmbit local per un representant de l'ajuntament, i n'ha de formar part el director de la biblioteca central comarcal o de la biblioteca central urbana, respectivament.

3. Les comissions de lectura pública tenen per funcions:

a) Col·laborar amb la biblioteca central corresponent en el compliment de les seves cometes.

b) Analitzar les necessitats d'equipaments o de serveis de la comarca o el municipi respectius.

c) Programar activitats de promoció i estímul de l'ús de les biblioteques.

d) Coordinar l'actuació de les biblioteques públiques i escolars.

e) Qualsevol altra que els assignin el consell comarcal o l'ajuntament corresponents.

Capítol II

Competències de les diferents administracions públiques

Secció primera

Competències de les entitats locals

Article 39. Competències dels municipis

1. Corresponen als municipis les competències següents:

a) Crear, regular, organitzar i gestionar les biblioteques de titularitat municipal, d'acord amb les normes establertes per llei o per reglament i d'acord amb el Mapa de la Lectura Pública.

b) Coordinar i promoure la lectura pública en el municipi.

2. Els municipis de cinc mil habitants o més han de prestar el servei de biblioteca local i els municipis de menys de cinc mil habitants han de col·laborar amb la comarca respectiva en la prestació del servei de lectura pública. Els municipis de més de trenta mil habitants han de prestar el servei de lectura pública de manera descentralitzada.

3. Els municipis on tenen la seu les biblioteques centrals comarcals han de contribuir al finançament de les despeses d'instal·lació, manteniment i personal, atès el doble vessant, comarcal i local, del servei que presten aquests centres.

4. Les obligacions que estableix l'apartat 2 poden ésser prestades per biblioteques de titularitat municipal o bé per altres biblioteques del Sistema de Lectura Pública amb les quals el municipi hagi establert un conveni de col·laboració.

Article 40. Competències de les comarques

1. Corresponen a les comarques les competències següents:

a) Prestar el servei de lectura pública d'abast supramunicipal i prestar-lo també en els municipis de menys de cinc mil habitants.

b) Donar suport als municipis per a la prestació dels serveis bibliotecaris, d'acord amb els ajuntaments.

c) Coordinar i promoure la lectura pública a la comarca.

2. En tot cas, les comarques han de:

a) Contribuir al finançament de les despeses d'instal·lació, manteniment i personal de les biblioteques centrals comarcals i participar en llur gestió.

b) Organitzar els serveis bibliotecaris mòbils que siguin necessaris.

Secció segona

Competències de l'Administració de la Generalitat

Article 41. Competències de l'Administració de la Generalitat

Corresponen a l'Administració de la Generalitat les competències següents:

a) Dictar els reglaments que regeixen els diferents aspectes de la lectura pública i, especialment, regular les matèries següents:

1a. Personal.

2a. Condicions tècniques de les infraestructures.

3a. Bases generals i funcionament de la gestió bibliotecària.

4a. Catalogació i classificació dels fons.

5a. Coordinació de les biblioteques integrades en el Sistema de Lectura Pública.

6a. Manteniment del Catàleg Collectiu de la Lectura Pública.

b) Inspeccionar el compliment d'aquesta Llei i de la normativa que la desplega.

c) Reconèixer la integració d'una biblioteca en el Sistema de Lectura Pública.

d) Elaborar i mantenir el Mapa de la Lectura Pública.

e) Establir els criteris per a l'elaboració, i el tractament posterior, d'estadístiques relatives a la lectura pública.

f) Prestar serveis de suport a la lectura pública.

g) Fomentar la lectura pública.

Article 42. Acció de foment

El Departament de Cultura ha d'establir anualment un programa d'ajuts a les biblioteques, especialment per a dotar-les d'infraestructura, construir-ne de noves i renovar i ampliar les existents. Aquest programa, que ha de tenir en compte les determinacions del Mapa de la Lectura Pública, s'integra en el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, d'acord amb el que estableix la disposició addicional quarta.

Títol quart

Biblioteques universitàries, dels centres d'ensenyament no universitari i especialitzades

Article 43. Biblioteques universitàries

1. Les biblioteques universitàries recullen fons bibliogràfics especialitzats i presten servei als universitaris i als investigadors.

2. Les biblioteques universitàries es coordinen amb la resta del Sistema Bibliotecari, per mitjà de la Biblioteca de Catalunya, pel que fa a la catalogació, al préstec interbibliotecari i a la protecció dels fons de valors històrics o culturals rellevants, sens perjudici d'altres formes de coordinació que puguin establir amb altres biblioteques per a serveis comuns.

Article 44. Biblioteques dels centres d'ensenyament no universitari

1. Les biblioteques dels centres d'ensenyament no universitari proporcionen el material necessari per al compliment de llurs funcions pedagògiques, faciliten l'accés a la cultura, eduquen l'alumne en la utilització de llurs fons i li permeten de complementar i ampliar la seva formació i el seu lleure.

2. En els centres d'ensenyament no universitari s'ha d'establir una biblioteca escolar, com a part integrant de l'ensenyament i en col·laboració amb el Sistema de Lectura Pública.

3. Les normes específiques sobre l'organització, l'activitat i el finançament de les biblioteques dels centres públics d'ensenyament no universitari han d'ésser fixades per reglament.

Article 45. Biblioteques especialitzades

1. Són biblioteques especialitzades les biblioteques que contenen un fons centrat principalment en un camp específic del coneixement.

2. Les biblioteques especialitzades, que poden ésser de titularitat pública o privada, presten servei públic amb les restriccions que els són pròpies i es coordinen amb la resta del Sistema Bibliotecari en els termes que estableix l'article 43.2 per a les biblioteques universitàries.

Títol cinquè

El Consell de Biblioteques

Article 46. Composició i funcions

1. El Consell de Biblioteques és l'òrgan consultiu i assessor de l'Administració de la Generalitat en les matèries relacionades amb el sistema bibliotecari de Catalunya. La composició del Consell s'ha d'establir per reglament.

2. El Consell de Biblioteques té per funcions:

a) Informar sobre els projectes de disposicions generals en matèria de biblioteques i sobre el Mapa de la Lectura Pública de Catalunya.

b) Informar sobre la declaració dels fons bibliogràfics d'interès nacional.

c) Suggestir iniciatives per a la millora del funcionament, l'organització i la coordinació del sistema bibliotecari de Catalunya.

d) Assessorar l'Administració de la Generalitat en les matèries que són objecte d'aquesta Llei.

Disposicions addicionals

Primera. Transferència de serveis de les diputacions provincials

1. Les biblioteques i els serveis bibliotecaris dependents de les diputacions provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona són transferits a la Generalitat o als consells comarcals del territori on tenen la seu. En cas que l'abast i les característiques de les biblioteques o els serveis ho justifiquin, la Comissió Mixta establerta per l'article 5 de la Llei 5/1987, del 4 d'abril, del règim provisional de les competències de les diputacions provincials, pot acordar que siguin transferits a un ajuntament. També es pot aplicar, si les característiques de les biblioteques o els serveis ho justifiquen, la disposició continguda en l'article 8 de la dita Llei 5/1987.

2. Queden exclosos de la transferència a què es refereix l'apartat 1 els serveis que integrin el nucli essencial de l'autonomia provincial i els que derivin de les competències d'assistència i de cooperació jurídica, econòmica i tècnica que corresponen a les diputacions provincials d'acord amb el que estableixen la Llei reguladora de les bases del règim local i la legislació de règim local de Catalunya.

3. La Comissió Mixta ha de fixar, en el termini d'un any, els mitjans personals i materials i els recursos que han d'ésser traspassats com a conseqüència de la transferència a què es refereix l'apartat 1; a manca d'acord de la Comissió Mixta, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 5 de la Llei 5/1987.

4. Per a la determinació de l'Administració destinatària de cada transferència, la Comissió Mixta s'ha d'atenir als criteris següents:

- a) L'interès nacional o local de la biblioteca o el servei.
- b) La racionalitat global de l'organització bibliotecària de Catalunya.
- c) Els criteris establerts per l'article 3 de la Llei 5/1987.

5. En virtut de l'apartat 1, la Biblioteca de Catalunya és transferida a la Generalitat. La Comissió Mixta ha de determinar els mitjans personals, econòmics i materials que, per a fer efectiva aquesta transferència, han d'ésser transferits de la Diputació de Barcelona a la Generalitat. La transferència de la Biblioteca de Catalunya implica la supressió del Consorci de la Biblioteca de Catalunya, els drets i deures del qual seran subrogats per l'entitat autònoma Biblioteca de Catalunya, sens perjudici de la titularitat dels béns afectats a la Biblioteca.

Segona. Transferències de la Generalitat a les comarques

El Govern de la Generalitat ha de transferir per decret als consells comarcals els mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de les funcions que fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei exercia la Generalitat i que, segons la present Llei, corresponen a les comarques.

Tercera. Termini d'elaboració del Mapa de la Lectura Pública

El Departament de Cultura ha de tenir elaborat en el termini d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Mapa de la Lectura Pública de Catalunya.

Quarta. Subvencions extraordinàries

En les convocatòries per a la formulació del programa específic de biblioteques del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya dels vuit anys següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de preveure la concessió de subvencions extraordinàries, d'acord amb l'article 5 de la

Llei 23/1987, del 23 de desembre (per la qual s'estableixen els criteris de finançament del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya i les bases per a la selecció, la distribució i el finançament de les obres i els serveis a incloure-hi), per a la construcció i l'adequació de biblioteques, atenent l'abast del servei que presta la biblioteca i la capacitat econòmica-financera del municipi.

Cinquena. Integració d'ofici en el Sistema de Lectura Pública

Les biblioteques públiques de titularitat pública que estiguin en funcionament a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'integrar d'ofici en el Sistema de Lectura Pública de Catalunya.

Disposicions transitòries

Primera. Dependència funcional dels funcionaris adscrits a biblioteques públiques

Els funcionaris de la Generalitat i de les diputacions que presten llurs serveis en biblioteques centrals comarcals, biblioteques centrals urbanes o biblioteques locals de titularitat pública depenen funcionalment del consell comarcal o l'ajuntament corresponents, sens perjudici del manteniment de tots els drets que els corresponen com a funcionaris de la Generalitat o de les diputacions. Aquesta situació es mantindrà fins que no s'aprovi la nova legislació sobre la funció pública de Catalunya, que ha de regular, d'acord amb la nova ordenació territorial, el règim del personal transferit als consells comarcals i als municipis.

Segona. Regulació del Consell de Biblioteques

Mentre el Govern de la Generalitat no estructurarà el Consell de Biblioteques i en regularà el funcionament, continuarà vigent el Decret 178/1988, del 19 de juliol, pel qual s'estructura el Consell de Biblioteques i es regula el seu funcionament.

Tercera. Serveis regionals de suport a la lectura pública

Mentre no es dugui a terme la divisió del territori de Catalunya en regions, la prestació dels serveis regionals de suport a la lectura pública regulats per l'article 37.3 ha d'ésser duta a terme pel Departament de Cultura i les diputacions provincials. Els serveis que hagi de prestar cada administració han d'ésser determinats per reglament pel Govern de la Generalitat, d'acord amb el que disposen aquesta Llei i la legislació de règim local.

Quarta. Termini d'aplicació de la Llei

Les biblioteques existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei que hi estiguin subjectes s'hi han d'ajustar en el termini de cinc anys de la dita entrada en vigor.

Disposició derogatòria

Es deroguen la Llei 3/1981, del 22 d'abril, de biblioteques, i el Decret 165/1981, del 19 de juny, de creació de l'Institut Català de Bibliografia.

Palau del Parlament, 11 de febrer de 1993

El secretari El president de la Comissió
Joan Baptista Giménez i March Joan Descals i Esquiús

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Capítol III
Fons d'interès nacional

Article 18. Declaració de fons d'interès nacional**1. Esmena núm. 97***De supressió*

G. Socialista al Parlament de Catalunya

«La declaració es fa per acord del Govern, amb audiència dels interessats i escoltat el Consell de Biblioteques.»

Article 23. Biblioteques que integren el Sistema de Lectura Pública**Apartat 23.1.****Lletra b)****2. Esmena núm. 120***D'addició*

G. Socialista al Parlament de Catalunya

«... seu titular, i que hagin subscrit un conveni amb l'Ajuntament corresponent.»

Addició de noves lletres**3. Esmena núm. 124***D'addició*

G. Socialista al Parlament de Catalunya

D'una lletra d)

«d) Les biblioteques escolars (educació primària i secundària obligatòria), prèvia conformitat del seu titular, i que estiguin relacionades a nivell de servei amb la biblioteca pública de la seva localitat.»

Apartat 23.2.**4. Esmena núm. 126***De supressió*

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

De tot el text de l'apartat

5. Esmena núm. 127*De supressió*

G. P. d'Iniciativa per Catalunya

De tot el text de l'apartat

Article 25. Integració d'una biblioteca en el Sistema de Lectura Pública**6. Esmena núm. 133***De supressió*

G. Socialista al Parlament de Catalunya

De tot el text de l'article

Article 27. Inspecció del Sistema de Lectura Pública**7. Esmena núm. 138***De supressió**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

De tot el text de l'article

Apartat 27.2.**8. Esmena núm. 139***De supressió**G. P. d'Iniciativa per Catalunya*

«... Departament de Cultura ; altrament, el titular de la biblioteca perd el dret d'accés als serveis de suport a la lectura pública.»

Article 31. Estructura del Sistema de Lectura Pública**9. Esmena núm. 156***De modificació**G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya*

«Article 31. Estructura i finançament del sistema»

Apartat 31.1.**Lletra a)****10. Esmena núm. 159***D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«... comarcals o de zona.»

Addició d'un nou apartat**11. Esmena núm. 163***D'addició**G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya*

D'un apartat 31.3.

«31.3. Les assignacions de la Generalitat relatives al finançament del Sistema de Lectura Pública de Catalunya apareixeran consignades en les seves lleis de pressupostos i seran transferides als ens locals corresponents per a la seva aplicació amb aquesta destinació exclusiva.»

Addició d'un nou article**12. Esmena núm. 164***D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

D'un article 31 bis

«Article 31 bis. Titularitat

31 bis.1. La titularitat de les biblioteques públiques és del municipi on estan ubicades.

31 bis.2. Els titulars privats de les biblioteques públiques en mantindran la titularitat.

31 bis.3. Les biblioteques públiques de titularitat estatal, gestionades per la Generalitat de Catalunya, es regiran per allò que estableixi el Reial Decret 1676/1980, de 31 de juliol.»

Article 32. Biblioteques centrals comarcals**13. Esmena núm. 166***De modificació**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«Article 32. Biblioteques centrals comarcals o de zona

Són les biblioteques centrals urbanes o locals que a la vegada assessoren i donen suport a la resta de biblioteques de la seva comarca o zona, d'acord amb allò que estableix el Mapa de Lectura Pública.

El finançament de la funció comarcal o de zona d'aquestes biblioteques correspondrà als consells comarcals.»

Article 33. Biblioteques centrals urbanes**Apartat 33.2.****14. Esmena núm. 171***De supressió**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«... 30.000 habitants, excepte les que tenen biblioteca central comarcal hi ha d'haver ...»

15. Esmena núm. 172*De modificació**G. P. Popular*

«... una biblioteca central urbana a cada districte de la ciutat de Barcelona i en els districtes de les ciutats amb una població superior a 100.000 habitants, hi ha d'haver un centre bibliotecari que reuneixi ...»

Apartat 33.3.**16. Esmena núm. 175***De modificació**G. P. d'Iniciativa per Catalunya*

«... Tarragona, hauran de ser adaptades per fer les funcions ...»

17. Esmena núm. 176*De modificació**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«... Tarragona, es coordinaran amb la biblioteca ...»

Article 34. Biblioteques locals**Apartat 34.1.****18. Esmena núm. 177***D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«... comarcal o de zona o central urbana ...»

Article 35. Biblioteques filials**19. Esmena núm. 178***D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«... comarcal o de zona.»

Article 38 Comissions de lectura pública**Addició d'un nou article****20. Esmena núm. 194***D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

D'un article 38 bis

«Article 38 bis. Àmbit d'actuació

38 bis.1. Les biblioteques públiques de titularitat estatal i gestionades per la Generalitat, formen part del Sistema de Lectura Pública de Catalunya, sens perjudici de la normativa estatal que les afecta.

38 bis.2. Les biblioteques públiques de titularitat estatal, conegudes com a biblioteques públiques provincials, exerciran les funcions següents:

a) Exercir la condició de biblioteca pública a la zona on estiguin ubicades. Podran actuar també, si així ho considera l'ajuntament respectiu, com a biblioteca central urbana al seu municipi.

b) Recollir i conservar un exemplar del dipòsit legal de la seva província.

c) Ser el centre de recollida del material bibliogràfic obsolet de les biblioteques públiques de la província i facilitar-ne la consulta i el préstec.

d) Ser el centre preferent de préstec interbibliotecari per a totes les biblioteques públiques de la província respectiva.»

Capítol II**Competències de les diferents administracions públiques****Secció primera****Competències de les entitats locals****Article 39. Competències dels municipis****Addició d'un nou apartat****21. Esmena núm. 206***D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

D'un apartat 39.5.

«39.5. Els municipis que assumeixin responsabilitats per sobre del seu àmbit local, rebran el suport econòmic per cobrir el finançament de les despeses que aquesta tasca ocasiona. Aquest suport vindrà d'organismes supramunicipals.»

Article 40. Competències de les comarques**Apartat 40.2.****Lletra a)****22. Esmena núm. 211***De supressió**G. P. d'Iniciativa per Catalunya*

«... comarcals i participar en la seva gestió.»

Secció segona
Competències de l'Administració
de la Generalitat

Article 41. *Les competències de l'Administració de la Generalitat*

Lletra c)

23. Esmena núm. 216

De supressió

G. Socialista al Parlament de Catalunya

De tot el text de la lletra

Títol quart
Biblioteques universitàries,
dels centres d'ensenyament
no universitari, especialitzades
i d'usuaris específics

Article 43. *Biblioteques universitàries*

Apartat 43.1.

24. Esmena núm. 236

De modificació

G. P. Popular

«43.1. Les biblioteques universitàries reuneixen fons bibliogràfics especialitzats i presten prioritàriament el seu servei als universitaris i als investigadors, i prèvia autorització pel centre als qui ho demanin.»

Article 44. *Biblioteques escolars*

25. Esmena núm. 241

De modificació

G. Socialista al Parlament de Catalunya

«Article 44. Biblioteques escolars

Es consideren centres d'ensenyament no universitari en l'àmbit d'aquesta Llei els de Batxillerat i d'Ensenyament Tècnic Professional.

Tots els centres tindran una biblioteca, amb personal titulat i un pressupost específic per al seu funcionament.»

Títol cinquè
El Consell de Biblioteques

Article 46. *Composició i funcions*

Apartat 46.1.

26. Esmena núm. 248

De supressió

G. P. d'Iniciativa per Catalunya

«... Sistema Bibliotecari de Catalunya. La seva composició s'ha d'establir per Reglament.»

27. Esmena núm. 249

De supressió

G. Socialista al Parlament de Catalunya

«... Sistema Bibliotecari de Catalunya. La seva composició s'ha d'establir per Reglament.»

Addició d'un nou apartat

28. Esmena núm. 250

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya

D'un apartat 46.1. bis

«El Consell de Biblioteques és presidit pel Conseller de Cultura i n'és Secretari el titular del Servei de Biblioteques; n'és vocal nat el Director de la Biblioteca Nacional de Catalunya i la resta dels vocals són nomenats pel Conseller de Cultura a proposta de cadascun dels organismes i dels estaments directament afectats per l'àmbit d'aquesta Llei. El Consell es reunirà, com a mínim, dues vegades a l'any.»

Addició de nous apartats

29. Esmena núm. 252

D'addició

G. Socialista al Parlament de Catalunya

D'un apartat 46.3.

«46.3. El Consell de Biblioteques estarà presidit pel Conseller de Cultura i en serà vicepresident el Director General competent en matèria de biblioteques.

En seran vocals:

a) El Director de la Biblioteca Nacional de Catalunya.

b) Dos representants de les associacions representatives dels Ajuntaments de Catalunya.

- c) Un representant de l'Ajuntament de Barcelona.
 d) Un representant del Col·legi de Bibliotecaris i Documentalistes de Catalunya.
 e) Tres tècnics de reconegut prestigi del sector bibliotecari a proposta del Conseller de Cultura.
 f) Dos representants d'altres organismes titulars de biblioteques, a proposta del Conseller de Cultura.
 g) El titular del Servei Tècnic de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya, que actuarà com a secretari.»

30. Esmena núm. 253*D'addició**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

D'un apartat 46.4.

«46.4. El Consell de Biblioteques es reunirà sempre que sigui necessari i, com a mínim, un cop cada sis mesos.»

Disposició addicional primera. *Transferència de serveis de les diputacions provincials***Exposició de Motius****Sisè paràgraf****31. Esmena núm. 277***De modificació**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«La Biblioteca de Catalunya com a biblioteca nacional, ha de recollir, conservar i difondre la producció bibliogràfica catalana i la relacionada amb l'àmbit lingüístic català. La Generalitat en té la responsabilitat.»

Vuitè paràgraf**32. Esmena núm. 280***De supressió**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

De tot el text del paràgraf

Novè paràgraf**33. Esmena núm. 281***De modificació**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«El segon gran tema de la Llei és el de la Lectura Pública. L'articulació del Sistema de Lectura Pública es fa a nivell municipal, a l'àmbit de l'administració local, que és qui en té la competència. La Llei es refereix també a les biblioteques escolars, biblioteques que relaciona estretament amb el Sistema de Lectura Pública, així com els serveis que cal fer arribar a usuaris especials.»

Onzè paràgraf**34. Esmena núm. 282***De modificació**G. Socialista al Parlament de Catalunya*

«Es indispensable que les biblioteques i les administracions que les sustenten, cooperin entre elles per tal que tots els seus recursos puguin ser utilitzats pels ciutadans amb la màxima facilitat i eficàcia.»

3. TRAMITACIONS EN CURS**3.10. Projectes i propostes de resolució****3.10.40. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals**

**PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL S'ACORDA DE PRESENTAR
A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS LA PROPOSICIÓ DE LLEI
DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI ORGÀNICA 5/1984, DEL 25 DE MAIG,
DE COMPAREIXENÇA DAVANT LES COMISSIONS D'INVESTIGACIÓ DEL CONGRÉS
I DEL SENAT O D'AMBDUES CAMBRES**

(Reg. 6179)

TRÀMIT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ

(DSPC-P, 41)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de febrer de 1993, d'acord amb l'article 107.5 del Reglament, ha debatut la Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei orgànica 5/1984, del 25 de maig, de compareixença davant les comissions d'investigació del Congrés i del Senat o d'ambdues cambres, presentada pel G. P. Popular (Reg. 6179), i ha acordat de prendre-la en consideració.

Palau del Parlament, 18 de febrer de 1993

El secretari quart

Xavier Bosch i Garcia

El president del Parlament

Joaquim Xicoy i Bassegoda
